

Gazeta învățămîntului

ORGAN AL MINISTERULUI ÎNVĂȚĂMÎNTULUI ȘI CULTURII ȘI AL COMITETULUI CENTRAL AL SINDICATULUI MUNCITORILOR DIN ÎNVĂȚĂMÎNT ȘI CULTURĂ

Anul XII, Nr. 572

vineri 8 iulie 1960

12 pagini 25 bani

DRUMUL ȘCOLII ARATAT DE PARTID

Congresul al III-lea al partidului nostru a arătat că una din sarcinile de bază ale revoluției culturale din patria noastră este organizarea și dezvoltarea continuă a învățămîntului de toate gradele. Raportul C.C. al P.M.R., prezentat la Congres de tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej, a indicat cu claritate liniile directoare ale dezvoltării pe mai departe a învățămîntului nostru, astfel încît acesta să corespundă cerințelor mereu crescînde ale mersului impetuos spre socialism ce are loc în țara noastră.

O importantă sarcină a revoluției culturale din țara noastră, așa cum apreciază documentele Congresului, este terminarea generalizării învățămîntului de 7 ani și începerea generalizării treptate a învățămîntului de 8 ani, astfel încît durata școlii medii de cultură generală să ajungă la 12 ani. Învățătorii și profesorii din toate școlile au primit cu entuziasm această prevedere și s-au angajat în fața partidului să nu precupească nici un efort pentru traducerea ei în viață.

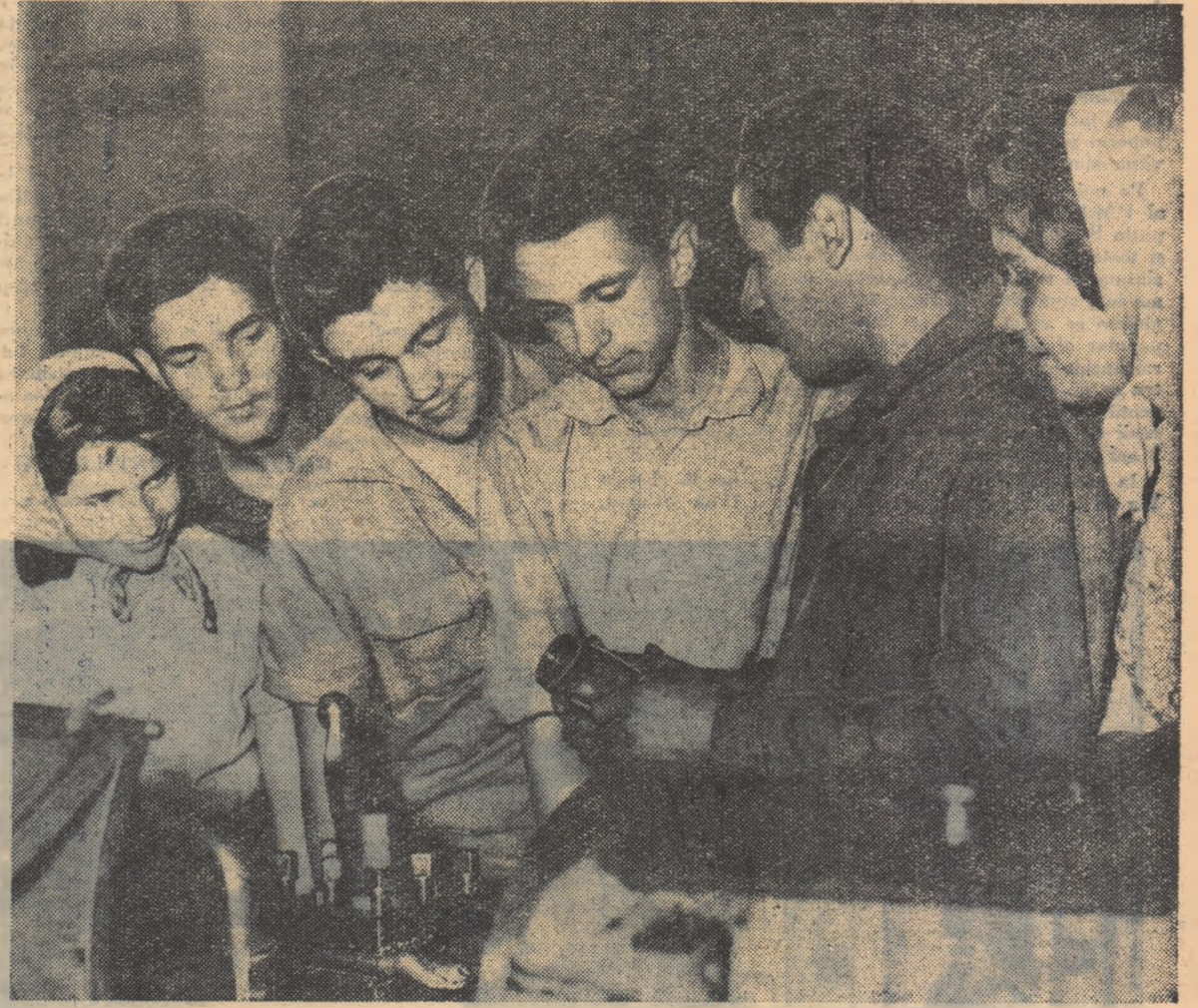
Sarcina cu privire la generalizarea învățămîntului de 7 ani și realizarea învățămîntului general de 8 ani cere din partea secțiilor de învățămînt și cultură ale sfaturilor populare un studiu atent și imediat asupra situației existente în fiecare raion.

În sprijinul acestor munci vin și hotărîrea luată de partid ca începînd cu acest an școlar să se introducă gratuitatea completă a mîncărilor pentru toți elevii de la clasa I-a pînă la clasa VII-a inclusiv și prevederea extinderii pe viitor a gratuității și asupra rechizitelor școlare. Această măsură privește în medie anual două milioane cinci sute de mii de elevi.

În ceea ce privește conținutul învățămîntului, indicația dată de Congresul al II-lea cu privire la necesitatea legării școlii de practica muncii constructive a fost apreciată de Congresul al III-lea ca un principiu călăuzitor în organizarea și desfășurarea pe mai departe a învățămîntului de toate gradele. Ea trebuie să constituie una din preocupările de competență ale tuturor organelor de învățămînt și ale cadrelor didactice, care au datoria să o aplice și să o perfecționeze neîncetat. Este necesar ca, din ce în ce mai mult, paralel cu instrucția teoretică, elevii din ciclul claselor I—VIII să capete deprinderi de muncă practică în cadrul unor activități bine organizate în școală, iar cei din ciclul mediu să-și formeze aceste deprinderi printr-o activitate desfășurată direct în producție.

Raportul C.C. al P.M.R., dezbaterile și rezoluția Congresului au reliefat progresul tehnic continuu al producției noastre. Recenta hotărîre a Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român și a Consiliului de Miniștri al R.P. Romîne vine să stabilească o serie de măsuri concrete cu privire la ridicarea în continuare a nivelului tehnic al producției. Acest lucru face necesară o tot mai bună pregătire teoretică și practică de specialitate a muncitorilor și tehnicienilor. Pe de altă parte, industrializarea socialistă și transformarea socialistă a agriculturii reclamă un număr sporit de cadre calificate.

(Continuare în pag. 2)

Numerosi elevi ai Școlii medii „N. Bălcescu” din Capitală au desfășurat practica social-productivă la uzinele „Semănătoarea”. Ei au luat parte cu entuziasm la munca acintată a colectivului uzinei, desfășurată pe linia înfăptuirii hotărîrilor celui de-al III-lea Congres al partidului.

Inaltă pregătire profesională

Introducerea tehnicii noi a proceselor tehnologice înaintate, a automatizării și mecanizării complexe a producției în toate ramurile și sectoarele economiei socialiste este una din trăsăturile de bază ale dezvoltării industriei și agriculturii în anii șesenalului și al programului economic de perspectivă.

În raportul Comitetului Central prezentat la cel de-al III-lea Congres al Partidului Muncitoresc Român, tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej arăta că „Pentru realizarea unui ritm înalt de creștere a producției, lărgirea continuă a activității economice și social-culturale, reducerea treptată a duratei zilei de muncă, sînt necesare un număr tot mai mare de forțe de muncă și sporirea neîncetată a productivității muncii, pe baza introducerii tehnicii noi în toate ramurile economiei și aplicării în practică a cuceririlor științei moderne”.

Hotărîrile istorice ale celui de-al III-lea Congres al P.M.R. trăsînd liniile diriguitoare de dezvoltare a economiei noastre socialiste conturează totodată profilul muncitorilor de înaltă calificare, capabili să stăpînească tehnica cea mai perfecționată, oameni educați în spirit comunist, cu un larg orizont cultural și științific și o înaltă pricepere profesională.

Un rol de bază pentru formarea unor asemenea muncitori cu înaltă pregătire îl au școlile tehnice de muncitori calificați, cu o durată de 1—2 ani, care primesc absolvenții ai școlii medii de cultură generală, cu examen de maturitate, în vîrstă de 17—25 ani.

Aceste școli care funcționează pe lîngă marile întreprinderi cu un înalt nivel de tehnicitate, dau posibilitate ca instruirea practică în producție în meserii de înaltă tehnicitate ca, de pildă, mecanic de precizie, constructor de aparate sau de mașini electrice, frezor roți dințate, operator pentru prelucrarea maselor plastice etc., să se desfășoare în cadrul acestor întreprinderi, la locul de muncă, în procesul de producție.

Interesul pentru aceste școli, legat de importanța rolului lor în formarea cadrelor de muncitori cu înaltă calificare necesari economiei noastre naționale se oglindește puternic în creșterea rețelei și a numărului de elevi școlarizați. Astfel, față de cele 7 școli tehnice de muncitori calificați care au funcționat în anul școlar 1956—1957 s-a ajuns anul

Ing. C. NICA-NICULESCU
director al învățămîntului profesional și tehnic din Ministerul Învățămîntului și Culturii

(Continuare în pag. 4)

OAMENI ȘI FAPTE

„Ziua învățătorului” — ziua acelor care cu migală șlefuitorului de diamante formează omul de mîine, omul-cetățean al grandioasei noastre epoci. În vasta sală de festivități din orașul Galați e un moment de emoție generală. De la masa prezidiului se rostesc numele învățătorilor și profesorilor evidențiați „pentru muncă perseverentă și neobosită, pentru dragostea și priceperea cu care și-au îndeplinit sarcina de educator, pentru devotament față de școală...”

Fiecare nume e o tresărare, o inimă precipitată de glîndătea bucuriei. În gîndul fiecăruia din cei numiți răsună din nou, ca un ecou, cuvintele „pentru muncă perseverentă și neobosită, pentru dragostea și priceperea cu care și-au îndeplinit sarcina de educator, pentru devotament față de școală...”

Cîteva momente, fiecare a retrăit în minte șite din viața lui de educator...

Afară plouă, mărunt, monoton, plouă într-una, ploaie de toamnă. Haina învățătoarei e udă de-a binelea. Din păr i se scurg pe țiple picuri de apă. E tinără învățătoarea. Aproape un copil. Are un nume simplu, frumos. O cheamă Argentina Gheorghe. A venit pe vremea asta tocmai din căpîl satului pe drumul bătut de multe ori. Femeia derelică prin casă îmbușnată. Parcă ar fi uitat de învățătoare. Se vede că nu-i cade bine vizita. Învățătoarea vorbește calm, cu șfială parcă, dar cu hotărîre.

— Dumnezeu știi acum că e bine dacă înveți puțîndă carte. Ți-aduci aminte cît de mult m-ai ocolit atunci cînd veneam aproape zilnic pe aici ca să înveți

să scrii și să citești. La sfîrșit mi-ai mulțumit. Acum, pe băiat de ce nu-l lași să învețe? O mamă vrea întotdeauna binele copilului. E singurul copil din sat care nu vine la școală. În tot Scinteiești-ul doar el a mai rămas.

Femeia stă o clipă, parcă s-ar gîndi la ceva, strînge din buze, trece pragul în curte și țipă ascuțit.

— Ionuș! Ia mai lasă lemnele alea că le-oi căra eu. Vino înco! — Ionuș! Ia mai lasă cu picioarele lipînd prin băltoacele din bătătură. Mama îi vorbește cu glas ce se vrea aspru.

— Ce-ai înlemnit acolo? Trece și te spală pe ochi și te du la școală... Că după tine trebuie să vină omul să te ia cu arcanul.

După un timp adaugă incurcată:

— Să nu mai veniți după el, că de azi înainte îl trimt eu.

Peste cîteva minute, silueta firavă a învățătoarei și cea pîcică a lui Ionuș se îndepărtau pe ulița din fața casei.

Tănase Nejeru, șeful secției de învățămînt a orașului Galați, om ordonat, logic și rațional în discuții, pare prea puțin predispus să se lase jurat de capriciile visurilor. Dar inapoiă cuvîntelor lui sobre, ghi-cești căldura și pasiunea visătorului.

El nu se teme să viseze. A visat ca toți copiii din oraș să urmeze cursurile școlii de 7 ani. Pentru asta s-a zbatut, a luptat. În cele din urmă visul a devenit faptă.

OCTAVIAN BUZESCU

(Continuare în pag. 3)

INSUFLETI DE HOTĂRIRILE CONGRESULUI

Pentru terminarea generalizării învățămîntului de 7 ani

Indrumind cu clarviziune, însufletind în muncă masele de oameni ai muncii și mobilizându-le la o activitate conștientă, dîndu-le forța necesară pentru învingerea greutăților, partidul marxist-leninist a reușit să scoată țara noastră din inapoierea economică și culturală în care zăcea atunci fiind era condusă de exploatarea și să o ridice la un nivel cu mult superior și din ce în ce în creștere.

Succesele obținute în toate ramurile economiei au determinat permanenta ridicare a nivelului de trai material al poporului, ridicarea stării lui de cultură. Încheierea generalizării învățămîntului de 7 ani și începerea, în viitorul apropiat, a muncii pentru realizarea învățămîntului de 8 ani alături de toate înfăptuirile ce au avut loc în țara noastră arată limpede că de departe a ajuns poporul nostru pe drumul progresului, ce perspective de viitor stau în fața lui.

Pe noi, oamenii școlii, hotărîrea Congresului al III-lea al P.M.R. de a asigura fiecărui cetățean al țării cel puțin 8 ani de pregătire școlară de cultură generală, ca și toate prevederile referitoare la învățămînt, ne-a entuziasmat și totodată ne-a mobilizat în muncă. Imediat ce am luat cunoștință de această hotărîre, am început să ne gîndim ce avem de făcut. Comitetul executiv al sfatului popular al regiunii a indicat comitetelor executive ale raioanelor să analizeze situația din fiecare comună pentru ca pe această bază să se ia măsuri concrete și să se poată stabili măsurile ce se impun în vederea terminării cât mai grabnice a generalizării învățămîntului de 7 ani și în regiunea noastră.

În anul școlar 1959-1960 noi am cuprins în clasă a 86 la sută din absolvenții claselor a IV-a. Evident,

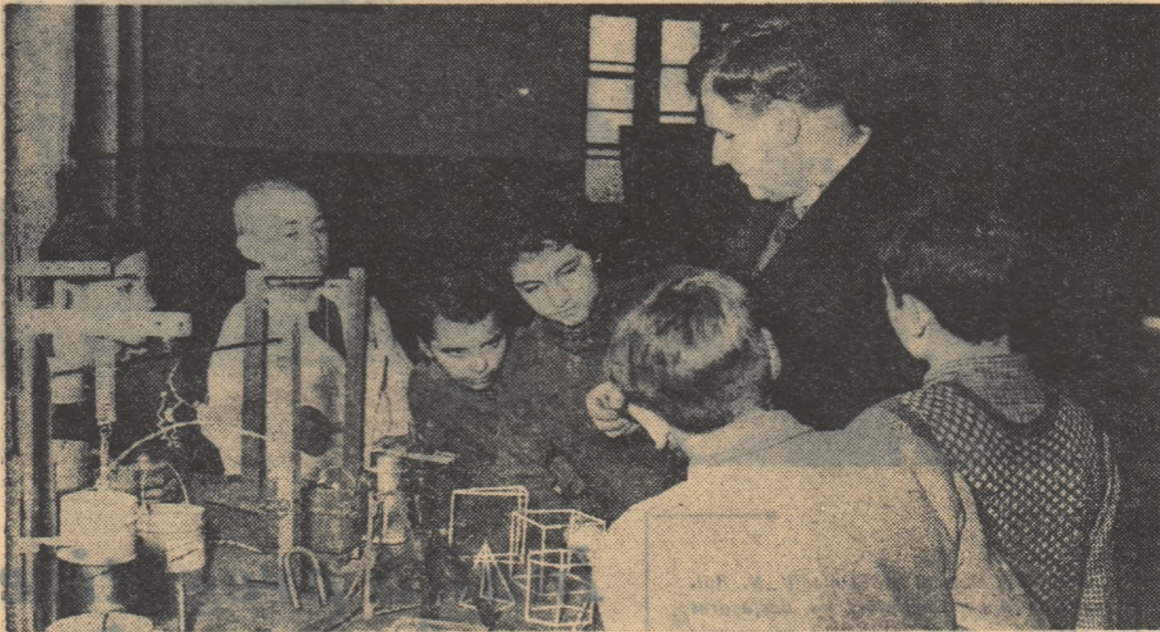
nu am stat printre primele regiuni din acest punct de vedere. Mobilizați de hotărîrea Congresului, ne-am propus ca în viitorul an școlar acest procent să crească semnificativ.

Fără îndoială, terminarea generalizării învățămîntului de 7 ani și trecerea treptată la învățămîntul general de 8 ani se va realiza cu succes dacă vom lua din vreme toate măsurile pentru asigurarea bazei materiale necesare procesului de învățămînt. De aceea, în anul acesta în regiunea noastră se vor construi peste 60 școli noi de 7 și 11 ani cu circa 235 săli de clasă. O atenție deosebită acordăm amenajării de noi internate și gazde comune, astfel încît distanțele mari de școală să nu mai crească greutăți copiilor, muncii noastre de școlarizare. Sfatul popular raional și secțiile respective de învățămînt și cultură au început să se intereseze de buna dotare a internatelor ce se vor înființa.

Ajutați de către organizațiile de partid, U.T.M. și de celelalte organizații de masă, învățătorii și profesorii din regiunea noastră, lămurind părinții asupra importanței hotărîrii luate de Congresul al III-lea al P.M.R. cu privire la generalizarea învățămîntului de 8 ani, le arată semnificația ei adîncă pentru a-i convinge pe toți să-și trimită copiii la școală.

Fiecare pedagog, fiecare om al școlii din regiunea noastră dorește din toată inima ca prin munca lui, depusă cu dragoste și devotament, să aducă o contribuție cât mai mare la ridicarea nivelului de cultură al masei — obiectiv important propus poporului de Congresul al III-lea al partidului nostru.

GHEORGHE PINTILIESCU
șef adjunct al secției regionale de învățămînt și cultură. Suceava

În cadrul activității social-utile elevii claselor a VII-a de la școlile din raionul Gh. Gheorghiu Dej și-au însușit multe cunoștințe și deprinderi folositoare în anul atelier creat de Sfatul Popu la raional.

Producției — oameni bine pregătiți

Congresul al III-lea al Partidului Muncitoresc Român a făcut un mare bilanț al realizărilor obținute de poporul nostru pe drumul arătat de partid în anii ce s-au scurs de la cel de-al II-lea Congres. În Raportul C.C. al P.M.R. prezentat de tovarășul Gheorghiu Dej, ca și în celelalte materiale ale Congresului, se subliniază succesele deosebite care au avut loc în această perioadă în industrializarea socialistă a țării, în ridicarea nivelului tehnic al producției. Recenta Hotărîre a Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român și a Consiliului de Miniștri al R. P. Române vine ca, pe baza hotărîrilor Congresului al III-lea, să stabilească noi măsuri, noi sarcini, în vederea asigurării pe mai departe a progresului tehnic în toate domeniile producției.

Sistem conștient că introducerea și extinderea tehnicii noi, sarcină pe care partidul o pune cu atîta hotărîre în fața întregului nostru popor, reclamă totodată și o bună pregătire a celor chemați să folosească mașinile puse la îndemîna de tehnica nouă. Întă de ce, din măsurile propuse de Congres pentru dezvoltarea în continuare a învățămîntului profesional și tehnic, noi am înțeles că trebuie să avem o grijă deosebită pentru școlii în care pregătim pe aceia ce vor munci un peste mult în producție.

Pentru a asigura un nivel ridicat al instruirii teoretice și practice a tinerilor ce ne-au fost încredințați spre pregătire, ne-am propus o serie de acțiuni pe care ne angajăm cu toată fermitatea să le ducem la îndeplinire. Astfel, în vederea permanentă ridicării a nivelului profes-

sional al celor ce muncesc în unitatea noastră, vom avea grijă ca toți profesorii și maeștrii școlii să fie încadrați în formule de activitate organizate de cabinetul metodic în vederea ridicării nivelului profesional al cadrelor și vom asigura existența în biblioteca școlii a materialului bibliografic de specialitate. De asemenea, vom da o atenție deosebită organizării unor consultații de nivel înalt în cadrul comisiilor metodice pe specialități din școală. Intenționăm să organizăm un curs de minimum tehnic pentru maeștrii instructori, în care aceștia să fie informați asupra noilor encicli ale științei, noilor realizări ale tehnicii. Vghind ca fiecare pedagog care muncеște în unitatea noastră să fie încadrat în specialitatea sa și urmînd în permanență felul în care maeștrii și profesorii se preocupă de ridicarea nivelului lor profesional, creîndu-le condiții prielnice pentru aceasta, credem că vom ajuta la îmbunătățirea instruirii teoretice și practice în școala noastră.

Știm că în ridicarea calitativă a instruirii teoretice și practice a celor ce învață în școala noastră de meserii nu sînt suficiente numai foloșirea de către maeștrii sau profesorii a unor metode bune de muncă didactică, permanenta lor preocupare pentru a se pune la curent cu noutățile științei din care face parte obiectul ce predau. Mai trebuie să ne preocupăm mereu de crearea condițiilor materiale necesare bunei desfășurări a procesului instructiv-educativ. De aceea, stă în atenția noastră dotarea atelierelor de instructaj și de producție cu mașinile și sculele necesare desfășurării ritmice și cu

spor de productivitate a lucrărilor practice, astfel încît tinerii să poată lucra cât mai mult direct la mașină și în condiții apropiate de cele din fabrică.

Școlile de meserii din trecut, de altfel puține la număr, dădeau o foarte slabă pregătire tinerilor, datorită faptului că ele erau prost dotate, că ucenicii trăiau și învățau în lipsuri materiale, că nimeni nu avea grijă de nivelul predării în aceste școli. Noi muncim în cu totul alte condiții, iar școlilor de meserii le revine un rol de seamă în pregătirea tinerilor pentru muncă în producție. Și cînd spunem producție ne gîndim la faptul că ea este și va fi dotată cu mașini perfecționate, creați ale tehnicii noi în plin progres. Iată de ce noi, cei ce lucrăm în Școala de meserii „Vasile Roaită” din Ploiești, școlim ca o datorie patriotică a fiecărui din noi grijă pentru ridicarea prin toate mijloacele a procesului instructiv-educativ. Conducerea școlii se angajează ca printr-o mui bună organizare a muncii, o mui bună coordonare a activităților, printr-o mui atentă grijă pentru crearea celor mai bune condiții materiale necesare procesului de învățămînt, printr-un control mai riguros al felului cum își perfecționează muncă fiecare maeștru sau profesor, prin acordarea unui ajutor susținut pedagogilor în vederea bunei lor pregătiri teoretice și didactice, să se asigure formarea unui tineret capabil și devotat construcției socialiste în patria noastră.

IOAN POPESCU
director adjunct la Școala de meserii „Vasile Roaită” din Ploiești

Pe calea dezvoltării învățămîntului

În anii regimului burghezo-moșieresc țara noastră se număra printre primele ca număr de analabeți. Da, pentru că în școala primară nu putea pătrunde decît un număr mic de elevi. Față de numărul mare al copiilor de vîrstă școlară.

Guvernele burghezo-moșieresc blocau posturile de învățători, fără să se intereseze de situația jalnică a învățămîntului la sate. În anul 1933, în fostul județ Dolj, guvernul a lăsat pe drumuri 200 de învățători, în timp ce 5.400 copii au rămas neșcolarizați.

După 23 August 1944, datorită grijii partidului, școala noastră a desfășurat o muncă deosebită pentru lichidarea analabetismului, pentru școlarizarea copiilor, pentru pregătirea lor multilaterală.

Și în orașul Craiova s-au obținut succese mari în ceea ce privește dezvoltarea învățămîntului. Dacă facem o analiză a dezvoltării învățămîntului, numai în ultimii cinci ani, vedem că nu este ciclul de învățămînt care să nu se fi dezvoltat. Dacă în anul 1955, în orașul Craiova existau 22 de unități preșcolare ce cuprîndeau un număr de 1293 copii, astăzi numărul acestora a ajuns la 30, fiind frecventate de 1984 copii. De asemenea, dacă în același an, în învățămîntul de șapte ani erau cuprinși 4884 copii, astăzi numărul lor a ajuns la 6866. În școlile medii la cursurile de zi, frecventează astăzi 5679 copii.

În raport cu nevoile învățămîntului s-a mîrit și numărul sălilor de clasă. Numai în acest an sînt în curs de construcție două localuri noi de școală cu cîte opt săli de curs,

săli de laborator, ateliere. Pentru legarea învățămîntului de viață s-au amenajat 27 de ateliere, unde elevii școlilor din oraș desfășoară lucrări practice.

Din lucrările Congresului al III-lea al partidului cadrele didactice desprind sarcini de mare importanță. Ele înțeleg la ce nivel trebuie ridicat învățămîntul, ce preocupări stau acum cu deosebire în atenția lucrătorilor din învățămînt.

O preocupare de seamă o constituie legarea tot mai strînsă a învățămîntului cu practica muncii constructive. Am obținut rezultate bune pînă acum în această direcție. Ne vom strădui ca în viitor să facem pași înainte și mai mari pe acest drum. Vom avea în grija noastră întărirea și îmbunătățirea formelor și căilor de realizare a legării școlii de de viață, de producție. Vom mări în viitor numărul de ateliere, de laboratoare după nevoi și le vom dota cu materiale și anexe corespunzătoare.

Avem toate condițiile să ne îndeplinim la vreme și cu cîndele sarcinile încredințate de partid, să contribuim astfel la desăvîrșirea construcției socialiste la noi în țară.

Cadrele didactice din orașul Craiova sînt hotărîte să depună eforturi deosebite în munca de instruire și educare a tineretului școlar, să traducă întru totul în viață sarcinile ce le revin din Direcțiile Congresului al III-lea al partidului nostru.

ION ȘTEFAN
inspector la Secția de învățămînt și cultură a orașului Craiova

Drumul școlii arătat de partid

(Urmare din pag. 1-a)

Toate acestea impun extinderea rețelei de școli profesionale, tehnice și tehnice de maeștri, aceasta căpătînd o pondere deosebită în treburile noastre sistem de învățămînt și, paralel, îmbunătățirea permanentă a conținutului instruirii teoretice și practice date tinerilor. Cadrele didactice care lucrează în acest sector al învățămîntului trebuie să ajungă la o înaltă perfecționare pedagogică și să fie mereu la curent cu noutățile științei și tehnicii pentru a putea desfășura la catedră o muncă de calitate.

Ținînd seama de necesitatea înzestrării industriei și agriculturii cu cadre bine pregătite, trebuie să se acorde o deosebită atenție îndrumării în continuare a unui număr tot mai mare de absolvenți ai școlii medii de cultură generală spre școlile tehnice care pregătesc muncitori de înaltă calificare.

Măsurile ce s-au luat și ce se vor lua în continuare pentru ridicarea nivelului tehnic al producției fac absolut necesar ca fiecare om aflat în producție să capete o tot mai bună pregătire. Partidul nostru a înlesnit ridicarea calificării oamenilor muncii, creînd sistemul învățămîntului seral și fără frecvență. Prin acesta, fără a părăsi producția, muncitorii își pot desăvîrși pregătirea de cultură generală și de specialitate, astfel încît să poată face față cerințelor noi ale muncii în producție. „Va trebui... să extindem tot mai mult — se spune în Raportul C.C. al P.M.R. la cel de-al III-lea Congres al partidului — învățămîntul mediu seral, care și-a dovedit eficacitatea, ca mijloc important de pregătire a unui tineret cu temelnice cunoștințe profesionale și de cultură generală”.

În învățămîntul seral să lucreze profesorii cei mai bine pregătiți, cu experiență îndelungată la catedră, dornici să se ocupe de pregătirea muncitorilor — acesta trebuie să fie criteriul permanent de selectare a cadrelor didactice care să lucreze în școlile serale.

Școala noastră, în plin progres — așa cum arăta tovarășul Emil Bodnăraș în cuvîntarea sa la Congres — este una din cele mai valoroase realizări ale regimului democrat-popular. De aceea, învățătorii și profesorii din școlile de toate gradele sînt mîndri că munca lor se desfășoară într-un asemenea domeniu important al vieții noastre. Această activitate însă implică pentru fiecare din ei și mari răspunderi. „În fața învățătorilor și profesorilor — a spus tovarășul Emil Bodnăraș — societatea noastră socialistă ridică noi cerințe și îndemnuri, întru cît dreptul de a învăța pe alții, de a educa tineretul, de a forma omul nou este o sarcină de mare cîinstă și de mare răspundere care impune corpului didactic îndatorirea neîntreruptă de a-și îmbogăți cunoștințele profesionale, ideologice și politice, de a-și perfecționa măiestria pedagogică”.

Buna pregătire profesională, îmbinată cu conștiințozitatea în muncă de care dau dovadă cea mai mare parte a pedagogilor, dragostea și devotamentul lor față de mînatul tineret al patriei noastre sînt tot atîtea garanții că oamenii muncii din școlile noastre, conștienți de marea răspundere patriotică pe care o au, vor reuși să pregătească tineretul la nivelul sarcinilor puse în fața școlii de către Congresul al III-lea al P.M.R.

La ZIUA INVĂȚĂTORULUI

Manifestări sărbătorești

În raionul Oradea

Zia învățătorului a prilejuit în raionul Oradea o amplă trecere în revistă a muncii depuse de cadrele didactice în acest an școlar, a perspectivelor deschise învățămîntului de noua etapă a construcției socialiste din patria noastră. Cei care au luat cuvîntul la adunarea sărbătorească închinată „Zilei învățătorului” au subliniat grija permanentă a pedagogilor pentru buna pregătire a elevilor. De pildă din cei 9.173 de elevi, cîți au cuprins școlile raionului la clasele I—VII în anul școlar încheiat, au promovat clasa mai mult de 90 la sută. La clasele a VII-a procentul promovaților este de 93 la sută. Anul acesta în întregul raion a crescut numărul școlarilor cu medii de peste 7. Tot mai multe sînt unitățile care au încheiat cursurile fără corigenți și repetenți (anul acesta 62 de școli în întreg raionul), ca și școlile care nu au pierdut pe parcurs nici un elev din cei înscriși la începutul anului.

„Ziua învățătorului” a prilejuit și o trecere în revistă a succeselelor obținute de cadrele didactice în munca social-culturală. De altfel, însuși programul artistic prezentat de un colectiv de învățători și profesori din satele comunei Simmartin și de brigada artistică de agitație a elevilor din satul Haieu — care s-a bucurat de succes în fața spectatorilor — au ilustrat o parte din această muncă.

Trebuie arătat că meritele în activitatea școlară a învățătorilor, profesorilor și educatoarelor au fost apreciate în permanență și de aceea în cursul anului școlar au fost premiați circa 250 de pedagogi. De „Ziua învățătorului” au fost evidențiați și premiați încă 83 oameni ai școlii.

În raionul Timișoara

In sala de festivități a Școlii medii nr. 1 din Timișoara, s-au adunat peste 300 de cadre didactice din școlile de cultură generală, profesionale și tehnice din raion pentru a sărbători „Ziua învățătorului”. Cuvîntul festiv a fost rostit de tov. Constantin Popovici, șeful secției de învățămînt și cultură a statului popular raional.

Participanții la adunare au trimis o telegramă Comitetului Cen-

tral al P.M.R. prin care se angajează să muncească cu eforturi sporite pentru îmbunătățirea continuă a activității instructiv-educative din școli, pentru a educa copiii în spiritul patriotismului socialist și al internaționalismului proletar.

În aceeași zi, la Palatul studenților din Timișoara a avut loc un festival artistic organizat în cinstea cadrelor didactice fruntașe din raion.

În raionul Vedeia

La centrul de raion Vedeia, regiunea Pitești, în sala de festivități a căminului cultural „Filimon Sîrbu” s-au adunat zilele trecute, peste 300 de învățători, profesori, educatori și instructori de pionieri, care muncesc în școlile din satele și comunele din raion pentru a sărbători „Ziua învățătorului”.

Cu acest prilej tov. Alexandru Morlova, șeful secției de învățămînt și cultură a sfatului popular raional, a făcut o scurtă trecere în revistă a realizărilor obținute pe linie de învățămînt în raionul Vedeia. Printre altele, vorbitorul a arătat că în raionul Vedeia, în anul școlar încheiat a luat ființă o școală de 7 ani în comuna Călugări, s-a înființat o școală de meserii în comuna Vata.

De asemenea, s-au dat în folosință în cursul acestui an 3 lo-

caluri noi de școli în comuna Virosu și în satele Ciulești și Cotu-Subliniind aceste înfăptuiri, șeful secției de învățămînt și cultură a arătat că un mare merit a revenit cadrelor didactice care s-au străduit să folosească din plin condițiile optime create de statul nostru democratic-popular. Astfel, prin asigurarea bazei materiale și prin munca în-sufletită a cadrelor didactice s-a reușit ca în anul școlar încheiat să fie cuprinși în clasa a V-a 98 la sută din numărul absolvenților clasei a IV-a.

O muncă rodnică au desfășurat învățătorii și profesorii din raion pe țărîm social-cultural. Prin cercurile de citit, prin cursurile agrozootehnice de masă, profesorii și învățătorii au răspîndit cunoștințe științifice în rîndul țărănilor muncitori. Rezultate remarcabile în această direcție au obținut cadrele didactice din comunele Izvoru, Spineni, Tătulești, Uda ș.a.

În continuarea conștăturii tov. Nicolae Ioniță, secretar al comitetului raional de partid, a vorbit cadrelor didactice despre marile perspective și sarcini ale învățămîntului în lumina Directivelor Congresului al III-lea al P.M.R.

Cadrele didactice participante la adunare au exprimat în cuvinte pline de căldură dragostea și recunoștința față de partid, care le-a creat condiții minunate de muncă. Ei s-au angajat ca în noul an școlar să nu precupețască nici un efort pentru a obține rezultate și mai bune.

OAMENI ȘI FAPTE

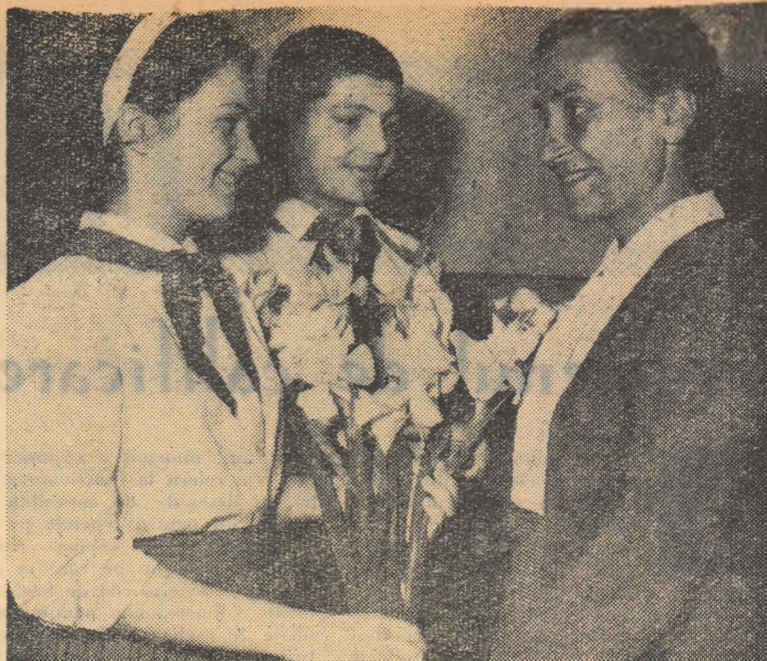
(Urmare din pag. 1)

O nouă sursă de visuri, de vaste proiecte pentru viitor i-au oferit acestui om sarcinile trasate de cel de-al III-lea Congres al partidului. Nu peste mulți ani în orașul Galați se va ridica un gigant siderurgic care va face să curgă anual în albia de oțel a patriei peste 4 milioane de tone de oțel. La această operă grandioasă e chemată și școala să-și aducă partea ei de contribuție. Combinatul va avea nevoie de multe cadre, de numeroși siderurgisti, de numeroși muncitori. Și omul care visează îl vede de pe acum pe viitorii oțelari. Copiii de azi vor crește oameni maturi, cu brațe vînjoase, cu orizonturile minții deschise larg, oameni care vor porunci unor mașini uriașe, care în aureola de jar a șarjelor vor purta lupta dîră și aprigă a producției.

Școala este aceea care are datoria să formeze asemenea oameni. Iată de ce, ori de cîte ori intră într-o școală, șeful secției de învățămînt se interesează de munca pedagogilor, de grija lor pentru legarea învățămîntului de practică.

Se apropie miezul nopții. La această oră nu mai e nimeni pe stradă. Toate zgomotele orașului s-au stins. Profesoara Izabela Mancaș se îndreaptă spre casă și doar tocăntul pașilor ei mărunți și grăbiți se îngîna cu ecoul, pe sub coroanele teilor înmîrezați. E obosită. Uneori dorința de a realiza cît mai mult o determină să lucreze pînă la capătul puterilor. Se simte însă mulțumită. Ea nu cîntărește efortul ei, ci roadele, și cînd acestea îi aduc bucurii uită de oboseală. Ca de fiecare dată la sfîrșitul zilei de muncă, se bucură acum că timpul nu i-a trecut în zadar. Profesoara revede clasa liniștită, atentă. Se revede pe sine. Predă o lecție. Se străduiește să se facă înțeleasă, să facă din problemele complicate ale matematicii lucruri simple, ușoare. Vorbește rar, subliniind din cînd în cînd ideile cu gesturi măsurate. Uneori se apropie de tablă, notează ceva cu un scris drept, ordonat, apoi se întoarce către clasă mîngîind cu privirea capetele tinerilor aplecate asupra caietelor. S-a inserat. Cineva s-a ridicat neobservat și a aprins lumina. În bănci nu sînt copii, ci tineri din care mulți au trecut de vîrsta majoratului. Sînt muncitori, laminariști, forjori, strigari.

Lecția desfi e grea pare tinerilor muncitori simpli, pentru că profesoara vorbește deseori despre mașinile și piesele la care ei lucrează în întreprinderi. Se adaugă doar ci-

La mulți ani, tovarășă profesoară!

Învățătorului

Slăvite fie-ți degetele mîinii
veghind cu gingășie,
pe caiet,
mișca unu semn de alfabet...
Slăvite fie-ți degetele mîinii!

Pe înălțimea-aprinselor stindarde
ca o vîpaie
înimă la arde,
și fiecărui strop de beznă-i dăru
întreaga ta ființă —
ca să-l năru...

Ce-ai fi fost tu, de nu era partidul
să-ți spele umiliința din trecut?
Pășește, înainte, preamărindu-l...
Ce mîndră dimineață-ai cunoscut!

Semănător de slove,
azi culege
prinosul dăruirii tale ntregi:

din tot ce mișcălești,
din tot ce sameni —
nu pentru robi trudești
ci pentru OAMENI!

Pe dinșii-i crești, —
azi ei își sînt stîpînii!

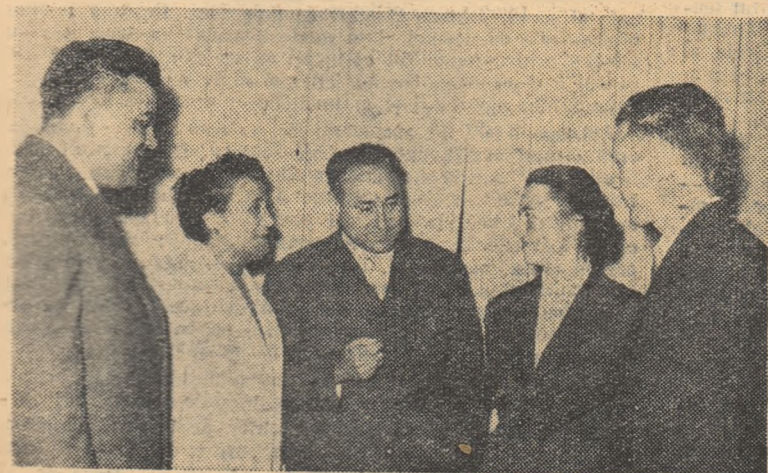
Slăvite fie-ți degetele mîinii...
VALERIA BOICULESI

socolea că s-ar fi cuvenit să stea
lingă ea, tînăra se opunea ca ei
să învețe. A fost nevoie de inter-
venția plină de tact a profesoarei
pentru a preveni un conflict. Acum
lucrurile s-au lămurit. Tînăra a rea-
șit să-și înțeleagă soful și-l admira.
Mai mult chiar, e hotărîtă să-l ur-
meze exemplul. Intervenția profes-
oarei a fost binevenită. De fapt,
dirigințele ar trebui să se ocupe de
tot ce privește viața elevilor săi.
Iată, ea, de pildă, socotește că e de
datoria dirigințelii să-i sugereze
elevului chiar și ce cravată merge
la costumul culare...

Năpădită de gînduri, profesoara
nici n-a observat cînd a ajuns acasă.
În vreme ce-și caută în geantă
cheile se gîndește cu bucurie că
mîine va fi din nou printre școlarii
ei. Cineva a întrebat-o o dată dacă
nu și-ar schimba locul de muncă.
Auzi! Ce întrebare! Unde, în altă
parte, ar putea găsi atîtea satis-
facții?

E seară. Terasa vastă, întinsă în-
tre cîțiva arbori pletoși, sub cupola
înaltă și întunecată a cerului este
de astă dată decorul sărbătorii. În-
tr-o latură, întinsă pînă departe în
pinzele albastre ale nopții, scîlîpesc
sute de lumini. Sînt uzinele, docu-
rile, portul. Oglinda Dunării se
ghicește vag, undeva, la orizont,
sub conturul reliefului dobrogean,
lîcărind cenușiu, misterioasă și
calmă, învăluită în ceață. Pe terasa
fericid luminată este o veselie neo-
bișnuită. Așezați la mese comune,
învățătorii și profesorii gîlăteni
ciocnesc cupe, înaltă toasturi, glu-
mesc... E un moment de bună dis-
poziție generală.

Sărbătorea de astăzi i-a ajutat
pe învățători și profesori să se cu-
noască mai mult, să se împrietene-
ască, și mai ales i-a făcut să în-
drăgească odată mai mult munca
de pedagog care este astăzi situată
la loc de cinste și de care cons-
trucția vieții noi cere cel mai pre-
țios material — pe cei ce vor cons-
trui.

Șeful secției de învățămînt a sfatului popular raional Tudor Vladimirescu, din Capitală discutînd cu un grup de cadre didactice fruntașe, la festivitatea de sărbătorire a „Zilei învățătorului”.

ȘCOLILE TEHNICE DE MUNCITORI

Examenul de calificare

Actul culminant în procesul pregătirii elevilor din școlile tehnice pentru muncitori calificați îl constituie examenul de calificare. Întreprinderile și școlile au acordat anul acesta o mai mare importanță organizării în bune condiții a instruirii practice în producție a elevilor din anul II, spre a asigura astfel rezultate rodnice la examenul de calificare. Exemplul școlii tehnice din cadrul Grupului școlar „Steagul Roșu” din Orașul Stalin este grăitor. Încă de la începutul trimestrului II al anului școlar curent, toți elevii școlii tehnice de muncitori calificați — strungari și frezori — au fost repartizați pe locuri individuale de muncă, lucrând independent. Prin aceasta s-a realizat pe de o parte posibilitatea ca elevii să lucreze în condițiile normale ale muncitorilor cu 2—3 ani vechime, iar pe de alta cointeresarea lor materială, toți elevii fiind plătiți la nivelul categoriei a IV-a.

Pe graficul realizărilor din secția școlărie a uzinelor „Steagul Roșu”, elevii școlii tehnice de muncitori calificați se găseau frecvent pe locurile 10—25. Aceasta demonstrează din plin că asigurarea unui loc de muncă independent dă posibilitatea unei pregătiri profesionale temeinice a elevilor. Alegerea probelor practice pentru examenul de calificare a format o preocupare deosebită pentru conducerea de școli din diferitele sectoare. Astfel, spre deosebire de ceilalți ani, alegerea acestora a fost axată anul acesta pe nivelul de cunoștințe teoretice, pe specificul locului de muncă, pe normativul indicatorului tarifar și pe cerințele producției. Temele propuse de școli au fost definite prin colaborarea activă a maștrilor și inginerilor din întreprinderi, care au făcut multe propuneri specifice utilajului și planului de producție al secției în care urmează a fi repartizați elevii după absolvire. În acest sens merită a fi subliniate două metode bune. În primul rând metoda școlii tehnice de muncitori calificați de pe lângă Grupul școlar „Steagul Roșu” din Orașul Stalin; unde, spre deosebire de ceilalți ani, cind proba practică pentru examenul de calificare consta din o piesă din producția curentă a uzinei; în acest an tematica probelor practice pentru obținerea carnetului de muncitor calificat a fost elaborată de către un colectiv de profesori ingineri de tehnologie meseriei (strungari, frezori); pe baza fișelor de inovații, editate de I.D.T.; alegându-se lucrări care, în cea mai mare parte, constituie dispozitive și mecanisme ce cuprind 7-16 reperi. Elevilor li s-au repartizat ansamblurile nedimensionate. Făcându-se să scoată în mod independent detaliile, să le coteze și să stabilească toleranțele pentru anumite condiții de lucru. Înainte de a începe probele practice,

elevii au întocmit o expunere teoretică care s-a referit la funcționarea dispozitivului, la desenul de ansamblu și desenele de detaliu pentru reperi pe care urmau să le execute, la schema cinematică a principalei mașini pe care se execută piesele, la caracteristicile de bază ale mașinilor-unelte (dimensiunile maxime ale piesei ce poate fi prelucrată pe mașina respectivă, turație, avansuri, puterea electromotorului etc.), la fișele tehnologice ale pieselor executate, la considerații asupra tratamentului termic al pieselor respective, la controlul dimensional și calitativ al pieselor.

Evident că pentru a putea răspunde acestor cerințe, elevii au trebuit să facă apel la cunoștințele lor de desen, mecanică, rezistență, tehnologia meseriei, tehnologia metalelor și de organizarea și normarea producției. În acest fel, proba practică realizează îndrumarea viitorului muncitor calificat spre folosirea documentației tehnice pentru rezolvarea problemelor legate de introducerea tehnicii noi la locul de muncă și îmbinarea cunoștințelor teoretice cu cele practice, formează și întărește convingerea elevilor asupra avantajelor introducerii tehnicii noi, îi avintă pe drumuri inovatoare.

În timpul executării probelor practice de calificare, elevii au dovedit un deosebit interes și au demonstrat multă ambiție și încredere în puterile lor. Toate lucrările au făcut parte din categoriile V, VI și VII de încadrare tarifară. Mulți ingineri și maștri din uzină au fost de-a dreptul surprinși de posibilitățile elevilor, demonstrate în timpul probelor practice. Astfel, au fost apreciate în mod cu totul deosebit lucrările executate de elevii îndrumați de maestrul Ioan Drăgan de la secția de școlărie a uzinei „Steagul Roșu”; de asemenea lucrările elevilor îndrumați de inginerul G. Simionescu și maștrii Marina și Vasile de la fabrica „Metrom” și ale elevilor conduși de ing. Diaconescu și maestrul Crețunel de la Uzinele de tractoare din Orașul Stalin.

O altă metodă valoroasă folosită în cadrul examenelor de calificare este cea introdusă de colectivul didactic al Grupului școlar de construcții din Săcele. Aici s-a căutat să se dea elevilor teme de lucrări cuprinzând o varietate cât mai mare de utilaje: motor și transmisie de tractor, transportor cu bandă, betonieră, motor-auto, malaxor de mortar, pompă, excavator etc. Fiecare lucrare avea un caracter complex (demontări, curățări, verificări, reconstrucții, înlocuiri de piese, montări). Trebuie remarcat ajutorul primit de la maștri, tehnicienii și inginerii întreprinderilor, care deși angrenați intens în procesul de producție, și-au făcut timp pentru definitivarea temelor și urmărirea examenului practic. Fiecare lucrare s-a desfășurat pe faze de lucru, urmându-se elimina-

1 Socialismul asigură un cimp nelimitat de aplicare a cuceririlor științei și tehnicii. Pentru realizarea unui ritm înalt de creștere a producției, lărgirea continuă a activității economice și social-culturale, reducerea treptată a duratei zilei de muncă, sînt necesare un număr tot mai mare de forțe de muncă și sporirea neincetată a productivității muncii, pe baza introducerii tehnicii noi în toate ramurile economiei și aplicării în practică a cuceririlor științei moderne.

(Din Raportul C.C. al P.M.R. prezentat de tovarășul Gheorghie Gheorghiu-Dej la Congresul al III-lea al partidului).

rea timpilor morți, economie de materiale și energie.

Pentru exemplificare, vom arăta succint cum a efectuat lucrarea elevul Nicolae Toderici, prezentat la examenul de calificare în meseria de mecanic pentru utilaje de construcții. Tema lucrării: tractorul S. 80 (demontare, spălare, verificare și reconstrucție, înlocuirea pieselor uzate, montarea la loc a pieselor componente), descrierea procesului tehnologic, schițe caracteristice, scule și materiale folosite.

Elevul a executat lucrarea în mod independent, fără ajutorul sau indicațiile maestrului; la verificări și reconstrucții a dovedit siguranță și precizie în operații. A întocmit procesul tehnologic în mod clar și rațional, stabilind succesiunea cea mai firească și economică a operațiilor de lucru și a folosirii materialelor. Pentru toate acestea comisia tehnicienilor din producție l-a notat cu 10 și l-a propus pentru încadrarea într-o categorie tarifară superioară.

Rezultatele bune obținute la examenele de calificare confirmă pe deplin nivelul înalt al pregătirii elevilor în școlile tehnice de muncitori calificați, posibilitățile acestor școli de a forma muncitori cu o înaltă pregătire teoretică și practică corespunzătoare cerințelor producției moderne.

ȘTEFAN LINUL

Absolvenții din școlile tehnice de muncitori li se încredințează lucrări de cea mai înaltă calificare. Bunăoară, la uzinele „23 August”, tinerii frezori execută roți melcate, încadrate la categoria maximă de tehnicitate.

Inaltă pregătire profesională

(Urmare din pag. 1)

aceasta la o rețea de 42 de școli care pregătesc cadre pentru sectorul metalurgiei și al construcției de mașini, industriei electrice și industriei electrotehnice, pentru sectorul construcției și al materialelor de construcție, industriei lemnului, industriei ușoare și alimentare etc. Numărul elevilor cuprinși în aceste școli a crescut de la 751 cîși erau în anul școlar 1956—1957 la 4.617 elevi în anul școlar 1959—1960, reprezentînd astfel o creștere de peste 6 ori a numărului de elevi școlarizați în 1956—1957.

Aceasta dovedește grija partidului și guvernului nostru îndreptată spre asigurarea economiei noastre naționale în continuă dezvoltare cu cadrele de muncitori calificați necesare, precum și justa orientare a tineretului nostru, interesul său crescînd pentru munca productivă.

Caracteristică este creșterea tot mai accentuată a numărului de elevi școlarizați pentru ramurile industriale în care mecanizarea proceselor de producție are o pondere mare și care cunosc o dezvoltare puternică.

Paralel cu introducerea tehnicii noi și creșterea complexității proceselor tehnologice s-au dezvoltat numărul și profilul meseriilor școlarizate prin școlile tehnice de muncitori. Astfel, dacă în anul școlar 1956—1957 în sectorul industriei grele se școlarizau doar 9 meserii, și în cel de petrol și chimie 9, în anul 1959—1960 se școlarizează 17 meserii pentru industria grea, și respectiv 14 meserii specifice sectorului petrol și chimie.

În ultimul an au fost incluse în nomenclatorul de meserii școlarizate prin școlile tehnice de muncitori calificați meserii ca: electrician constructor de aparate pentru telecomunicații, constructor de aparate de radio, reparator de radio-televizor, frezor de roți dințate, operator la fabricarea antibioticilor, operator la chimizarea gazului metan, a maselor plastice etc.

Recenta Hotărîre a partidului și guvernului cu privire la ridicarea nivelului tehnic al producției este de mare importanță și pentru Ministerul Învățămîntului și Culturii și ministerele tutelare de școli tehnice. Pe măsura înzestrării ramurilor economiei naționale cu mașini și utilaje noi cu viteze de lucru și randamente ridicate, a introducerii unor noi procedee tehnologice de fabricație, a automatizării procese-

lor principale ale producției în diferitele ramuri ale industriei și îndeosebi în metalurgia neferoasă, în industria chimică, a petrolului, în industria ușoară, industria de celuloză și hîrte etc., se pune și problema pregătirii cadrelor de muncitori calificați la nivelul cerințelor tehnicii noi.

Pentru asigurarea unui nivel cât mai ridicat de pregătire a absolvenților școlilor tehnice de muncitori calificați este necesar ca, paralel cu lărgirea rețelei acestor școli, extinderea profilului de meserii școlarizate și desfășurarea unei propagande intense pentru orientarea către aceste școli a unui număr tot mai mare de absolvenți temeinic pregătiți al școlilor medii de cultură generală, să îmbunătățim necontenit conținutul procesului instructiv-educativ din aceste școli.

Principiul de bază pe care se întemeiază învățămîntul tehnic pentru muncitori calificați, ca de altfel întreg învățămîntul profesional și tehnic din țara noastră, este acela al legăturii strînse dintre teorie și practică, dintre școală și producție. Prin conținutul său, învățămîntul tehnic pentru muncitori calificați are o bază realist-științifică.

Pe această linie predarea cunoștințelor de cultură tehnică generală și în special a celor de cultură tehnică de specialitate — tehnologia meseriei, tehnologia materialelor etc. — trebuie să urmărească consecvent pregătirea tinerilor la nivelul celor mai înaltate cuceriri ale tehnicii mondiale, pregătirea lor științifică pentru înțelegerea proceselor complexe de producție, a funcționării mașinilor și agregatelor perfecționate. În acest scop trebuie îmbunătățită dotarea școlilor tehnice de muncitori calificați cu utilajul și aparatul modern necesare organizării unor cabinete tehnice școlare și laboratoare care să permită predarea intuitivă a cunoștințelor științifice înaintate.

Sarcina trasată de partid și guvern de a lega direct instruirea practică de producție are un rol determinant în pregătirea profesională a elevilor și educarea lor în spiritul respectului profund față de principiile societății socialiste. Numai în procesul muncii tînărul își dezvoltă înclinațiile și aptitudinile, în muncă se întărește spiritul colectivist, se cultivă sentimentul patriotismului socialist și al internaționalismului proletar, se formează profilul moral al tînărului comunist.

Ministerele și organizațiile centrale care au școli tehnice de muncitori calificați și conducerea acestor școli se preocupă pentru colaborarea cu marile întreprinderi în cadrul cărora elevii își desfășoară instruirea practică, în vederea efectuării acestei activități de bază la mașinile cele mai moderne, alături de muncitori înrudiți și sub îndrumarea celor mai buni tehnicieni și ingineri din producție.

Promosiile de absolvenți din ultimii ani ai școlilor tehnice pentru muncitori calificați au arătat că aceste școli pregătesc cadre cu o înaltă calificare, care fac față cu cinste sarcinilor de producție. Ei se acomodează ușor la locul de muncă, își însușesc cu ușurință și siguranță diferitele procese tehnologice. Mulți dintre absolvenții acestor școli au fost declarați înrudiți, li s-au încredințat sarcini de răspundere ca șefi de echipă, șefi de secție etc.

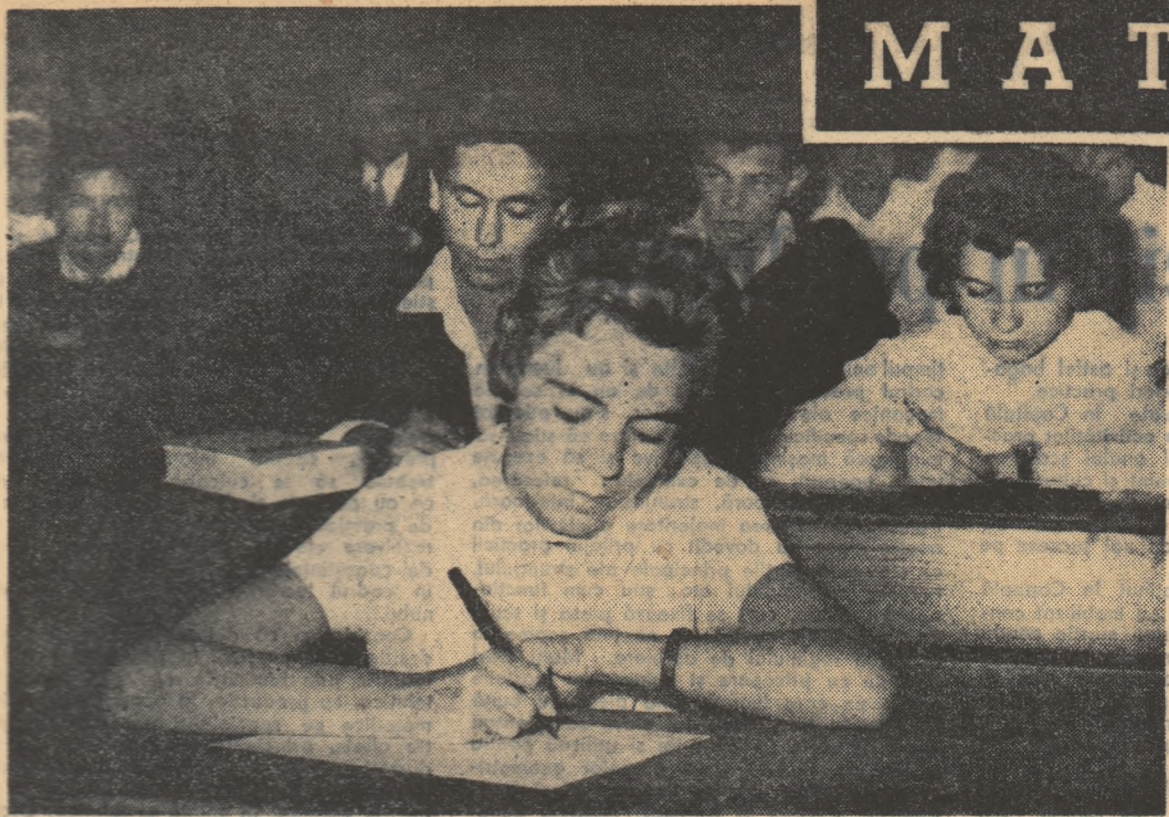
Cerințele de pregătire a cadrelor de muncitori de înaltă calificare sînt din ce în ce mai mari. Potrivit sarcinilor trasate de Congresul al III-lea al P.M.R. în anii care urmează va spori considerabil numărul cadrelor de muncitori calificați. În perioada 1960—1965 se vor pregăti prin școlile profesionale și școlile tehnice 260.000 de muncitori. Rețeaua școlilor profesionale de ucenici și în mod deosebit rețeaua școlilor tehnice pentru muncitori calificați se va extinde în acest an pentru a cuprinde un număr cât mai mare din absolvenții învățămîntului de 7 ani și al învățămîntului mediu.

Aproape 4.000 de absolvenți ai școlilor medii se vor îndrepta anul acesta către școlile tehnice de muncitori calificați. Toți aceștia au fost familiarizați cu munca productivă, au primit unele cunoștințe despre studiul mașinilor cu aplicații practice. În procesul pregătirii teoretice și practice ei au fost educați în spiritul dragostei pentru munca fizică, pentru clasa muncitoare, înțelegînd că drumul cel mai sigur spre calificarea superioară este școala muncii în producție.

Producția are nevoie ca fiecare dintre acești tineri să devină muncitor cu pregătire serioasă, cu o înaltă calificare, constructor activ al socialismului în patria noastră.

Este datoria organelor de învățămînt de a acorda sprijinul cuvenit acestor școli care pregătesc muncitori calificați din rîndul absolvenților școlilor de cultură generală, asigurîndu-le viitorilor tineri muncitori o calificare cât mai înaltă la nivelul celei mai perfecționate tehnici mondiale, al automatizării și mecanizării complexe a producției, în așa fel încît să-și poată pune întreaga lor putere de muncă în slujba operei de desăvîrșire a construcției socialiste în țara noastră.

M A T U R I T A T E

Comisia a anunțat subiectul lucrării. Concentrați, elevii se străduiesc să valorifice din plin cunoștințele acumulate în școala medie.

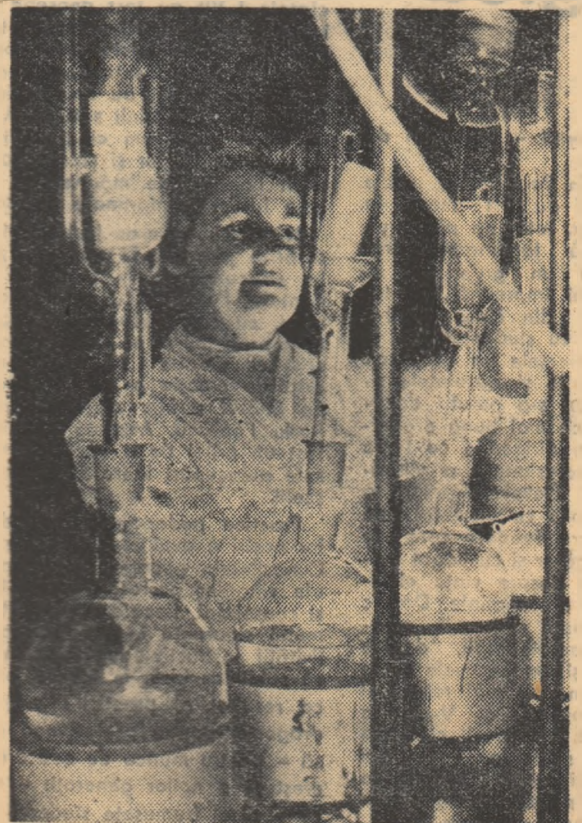
ADMITERE LA ȘCOALA SERALĂ

Hotărârea C.C. al P.M.R. și a Consiliului de Miniștri privind îmbunătățirea învățământului seral și fără frecvență de cultură generală a contribuit la ridicarea acestei forme de învățământ pe o treaptă nouă, superioară, corespunzătoare cerințelor construcției socialiste.

Zeci de mii de oameni al muncii de pe întinsul patriei noastre, strungari, oțelari, mineri, țărani colectivști, care altădată nici nu visau să poată urma cursurile unei școli de cultură generală, au început să dea asaltul științei, pregătindu-se temeinic pentru a deveni specialiști de mâine.

Pe baza experienței anilor trecuți cursurile de pregătire cu durata de 6 luni pentru oamenii muncii care vor fi cuprinși în învățământul seral și fără frecvență în anul școlar 1960-1961 au fost mai bine organizate. Prin aceste cursuri s-au urmărit recapitularea și completarea cunoștințelor de cultură generală însușite în școlile elementare de șapte ani și în unele școli profesionale.

La centrul 34 de pregătire, organizat pe lângă Școala medie nr. 3 „Ion Neculce” din București, s-au înscris, au frecventat și s-au prezentat la proba finală de verificare un număr de 52 de muncitori, majoritatea provenind din Direcția Regională C.P.R. Programele elaborate pentru aceste cursuri au fost parcurse în întregime, asigurându-se predarea cunoștințelor la un nivel corespunzător, de către cadre didactice bine pregătite și cu o bogată experiență pedagogică. În perioada 12 ianuarie - 25 iunie 1960 în care au funcționat aceste cursuri

Cunoștințele însușite de tinerii muncitori la cursurile de pregătire pentru clasa a VIII-a se dovedesc și în muncă deosebit de prețioase.

au fost predate cunoștințe de limbă și literatură română, noțiuni de algebră și geometrie elementară, mecanică, desen liniar și la cererea candidaților, începând din luna martie, limba rusă.

Marea majoritate a cursanților au avut o frecvență bună și s-au pregătit cu conștiințozitate, însușindu-și cunoștințe temeinice. Chiar și cei care la începutul cursurilor se arătau mai puțin încrezători în posibilitățile lor au demonstrat în cadrul probelor de verificare că știu să rezolve probleme destul de dificile de matematică, să analizeze morfologic și sintactic fraze extrase din texte literare și să prezinte cu ușurință conținutul operelor literare studiate în cadrul acestui curs.

La probele finale de matematică s-a putut constata că cei mai mulți cursanți se orientează bine în rezolvarea problemelor de algebră și de geometrie. Astfel, muncitorul ceferist Nicolae Cucu a rezolvat fără nici o ezitare o ecuație de gradul II și a demonstrat cu multă siguranță valoarea unghiurilor înscrise într-un cerc. De asemenea, muncitorii ceferiști Ion Brălescu și Marcu Cirstei au știut să găsească cu ușurință necunoscutele unor ecuații cu paranteze și numitori și să facă calcule în diferite probleme de geometrie. Rezultate deosebit de bune la matematică au înregistrat și cursanții Vasile Jianu, Dumitru Minzacu, Dumitru Georgescu și alții care la proba finală au obținut note de 9 și 10.

La probele de limbă română, muncitorii ca Florică Prunaru, Gheorghe Dușa, Vasilica Alexandru și alții au făcut dovada că cunosc conținutul ideologic și tematic al operelor studiate și că se pot exprima cu ușurință. Printre răspunsurile foarte bune s-au remarcat interpretarea frumoasă a poeziei „Împărat și Proletar” de Mihail Eminescu, analiza corectă a nuvelei „Revoltă în port” de Alex. Sahia, prezentarea romanului „Mitrea Corcor” de Mihail Sadoveanu și „Bărăgan” de V. Em. Galan etc. Trebuie subliniat faptul că unii candidați au completat răspunsurile lor cu referiri la opere literare de Mihail Sadoveanu și Alex. Sahia, care nu figurau în programa școlară dovedind astfel un orizont mai larg de cunoștințe.

Rezultatele bune obținute de muncitorii care au urmat cursurile de pregătire ale centrului 34 îi îndreptătesc pe aceștia să aștepte cu toată încrederea deschiderea cursurilor școlii serale din toamnă.

Totuși desfășurarea cursurilor a scos în evidență unele deficiențe. Este vorba de modul defectuos în care și-au dus activitatea unele comisii de selecționare din întreprinderi, ca, de pildă, comisiile de la „Electrobobinaj”, „C.O.M.E.C.” și altele, care au sistat activitatea odată cu începerea cursurilor și nu au urmărit frecvența și felul în care își însușesc cunoștințele muncitorii pe care i-au recomandat. Uneori aceste comisii nu s-au preocupat în mod satisfăcător de crearea condițiilor pentru a asigura o frecvență regulată a muncitorilor la aceste cursuri.

Sintem convinși însă că, în urma analizei desfășurării cursurilor de pregătire, efectuată de conducerea școlii împreună cu membrii comisiilor de selecționare din întreprinderi, acestea vor acorda tot sprijinul lor muncitorilor-elevi admiși în clasa a VIII-a, în așa fel încât tinerii să dispună de cele mai bune condiții pentru a-și însuși pe deplin cunoștințele predate.

ELENA HILMU
Directoarea Școlii medii „Ion Neculce”
din București

N după an, examenele de maturitate demonstrează că drumul pe care-l parcurge școala noastră nouă este bun și fertil. Lucrările scrise la literatura română ale candidaților la examenul de maturitate de la Școala medie din Măcin au reflectat buna pregătire. Orientarea temeinică a cunoștințelor înțelegerea, de multe ori chiar profundă, a unor aspecte din viață, oglindite în proza scriitorilor contemporani; puterea de sintetizare a elevilor, exprimarea mai corectă stilului mai îngrijit, vocabularul mai bogat.

Așa cum au fost formulate, subiectele au oferit candidaților posibilitatea să facă lucrări de sinteză (subiectul nr. 1: „Transformările înfăptuite de poporul nostru muncitor sub conducerea partidului, oglindite în epica noastră contemporană”), sau să adâncească opera unui anumit scriitor (subiectul nr. 2: „Opera lui Tudor Arghezi: tezaur de idei progresiste și exemplu de înaltă măiestrie artistică”). Astfel, cei care au tratat primul subiect au remarcat că fenomenul cel mai de seamă ce caracterizează literatura noastră contemporană îl constituie orientarea puternică și frontală a creației către temele majore ale realității, că bătaia ideologică pe frontul literar condusă de partid, a obținut importante și hotărâtoare succese: că epica noastră nouă și-a îndreptat îndeeși atenția asupra unui sector esențial, dar neglijat în trecut, zugrăvirea clasei muncitoare. Lucrările scrise ale candidaților au arătat că operele beletristice: diferite ca stil, compoziție, tipologie sau specie, sint valoroase prin aceea că au caracter viu și actual, că te atrag și te emoționează prin conținutul lor, dar și prin forma lor artistică, lor felul în care scriitorul transfigurează realitatea descrisă pentru a-i conferi semnificații generale: adică tocmai ceea ce constituie superioritatea artei realist-socialiste. Candidații au arătat, de pildă, cum se reflectă în romanul „Bărăgan” al lui V. Em. Galan procesul de prefacere revoluționară a vieții satului: cum ni se întipărește în minte, cu precizie, chipul lui Ilie Barbu din „Desfășurarea” lui Marin Preda, în general, cum crește omul nou în condițiile luptei revoluționare pentru socialism; mulți dintre ei vorbind despre izbânzile lui Titus Popovici și ale lui Marin Preda, au arătat cum oglindirea veridică a realității: cu mijloacele artei, are șansa să fie cu atât mai izbutită cu cât această realitate este mai bine cunoscută în practica vie.

Cei care au tratat al doilea subiect au văzut în opera lui Tudor Arghezi denunțarea sentimentelor sociale ale aspirării sensului polemic și orizontul șarjei argheziene, elogiul adus celor înlăntuiți: protestul acestora împotriva societății bazate pe închinătate socială și dorul irezistibil de libertate al celor torturați, arta savantă dar și populară, măiestria artistică a unuia dintre cei mai mari poeți ai zilelor noastre. Referirile la „Flori de muceai”, la „Cuvintele potrivite”, la „Cântare omului” sau „1907”, la pamfletele prezente în presă de-a lungul celor peste 60 de ani de activitate neîntreruptă (în deosebi la „Facla”, „Viața socială”, „Adevărul literar și artistic” etc.) atestă o bună pregătire a elevilor

Lăsînd de-o parte calitățile ce caracterizează majoritatea lucrărilor scrise: să ne ocupăm de câteva deficiențe pentru a atrage atenția pedagogilor asupra problemelor pe care ei vor trebui să le rezolve în cadrul lecțiilor cu viitorii candidați.

Se pare că există o carență în familiarizarea elevilor cu metodologia cercetării literare din punctul de vedere al măiestriei artistice, o greșită sau insuficientă înțelegere a faptelor de limbă, din moment ce ei nu rezolvă întotdeauna cu destulă îndrăzneală frumusețea și subtilitatea textului literar. Unii elevi au înțeles prin măiestrie artistică doar tehnica versului: specificarea unităților metrice sau a tropilor: fără a releva corespundența dintre felul versului și mișcarea gândirii poetice, dintre frază și idee după cum emoțiile sentimentele sînt mai mult sau mai puțin puternice. Forma se modulează numai după ceea ce trebuie să exprime: pe măsura ideii, căci inspirația poetului se împletește cu resursele limbii: dîndu-le relief.

O problemă importantă ni se pare cea legată de redactarea lucrărilor de aspectul lor lingvistic și stilistic. Pe lângă lucrările corect scrise, într-un stil limpede, ordonat, corect și curgător, sînt și lucrări a căror redactare lasă de dorit. Sub aspectul lexicului am întîlnit astfel, unele cuvinte întrebuintate inapropriu și problematica literaturii: sub egida P.M.R., privațiunile regimului etc. Goana după neologisme și greșita lor folosire de către unii elevi de notă atît o anumită tendință spre a patare cît și insuficienta stăpînire a cunoștințelor de limbă: „valorarea” (lui Arghezi) se înscrie pe orbita universală...

Cu privire la ortografie am găsit greșeli ca: ideie, acelaș, îmbunătățire, desrobi, desvolta etc. Greșeliile gramaticale privesc în special folosirea lui însăși pentru însuși: necesitatea articolului posesiv al genitivului: „...atras de poporul muncitor a cărui suferințe” etc., a acordului gramatical: „țărani și muncitorii României burghezo-moșieresti era finit în întinericul muncitorilor de carte.” etc.

Dintre problemele de punctuație, cea mai importantă și mai frecventă este folosirea virgulei. Parcurgerea lucrărilor scrise arată că sînt candidați care ignorază în mare măsură normele de folosire a punctuației și în special a virgulei.

Constatarea făcută de noi la actualul examen de maturitate ne ajută să tragem oțeva concluzii. Remarcăm că de la început că nivelul pregătirii candidaților la examenul de maturitate înregistrează un progres considerabil în ceea ce privește cunoașterea literaturii noastre contemporane și a mesajului ei ideologic și artistic. Pe viitor se impune însă acordarea unei atenții sporite analizei operelor literare în școala medie, sub raportul valorilor limbii literare, al caracteristicilor stilistice, de sintaxă poetică și lingvistice, al mijloacelor prin care scriitorii reușesc să comunice idei și simțămînturi. E necesară de asemenea educarea elevilor în spiritul aplicării corespunzătoare a normelor limbii literare, în spiritul respectării regulilor sintactice: ortografice și de punctuație.

Lector univ. GH. POALELUNGI
președintele comisiei de maturitate
la Școala medie din Măcin - 1960
Constanța

Cursurile de pregătire pentru admiterea în clasa a VIII-a din Petroșani au fost frecventate de numeroși tineri mineri.

După încheierea

Aspecte ale practicii în producție

Ondeplinirea cu succes a planului economic pe anii 1960-1965 este strins legată de dezvoltarea forțelor de producție, de introducerea tehnicii noi în toate ramurile economiei naționale.

În Raportul C.C. al P.M.R. prezentat de tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej la cel de-al III-lea Congres al P.M.R. se arată că: „O preocupare deosebit de importantă în domeniul învățământului de cultură generală este dezvoltarea legăturii dintre învățământ și munca productivă”. Unind învățătura cu munca productivă — se arată în continuare — elevii capătă deprinderi practice, dragoste pentru munca fizică și se orientează spre diferite profesii potrivit înclinațiilor lor asigurându-se dezvoltarea multilaterală a tineretului școlar.

Practica în producție a elevilor din școala de cultură generală în timpul și la sfârșitul anului școlar constituie, desigur, o verigă importantă în cadrul acțiunii de legare a învățământului de munca practică.

În cadrul practicii în producție elevii au posibilitatea să cunoască nemijlocit munca din fabrici, uzine și de pe ogoare, să cunoască principiile de bază ale producției in-

dustriale și agricole, lărgindu-și astfel bagajul de cunoștințe și deprinderi practice.

Din unele sondaje efectuate în Capitală și în regiunea Pitești asupra activităților practice desfășurate la sfârșitul anului școlar a reieșit că secțiile de învățământ și cultură ale sfaturilor populare, directorii de școli și cadrele didactice au luat măsuri care au contribuit la înregistrarea de noi succese pe această linie.

Rezultate bune s-au obținut în Capitală unde secțiile de învățământ au mobilizat conducerea școlilor încă din luna martie pentru a lua legătura cu întreprinderile în vederea organizării practicii în producție a elevilor, s-au întocmit grafice pentru repartizarea elevilor pe întreprinderi, secții și locuri de producție. Planurile întocmite de majoritatea conducătorilor de școli reflectă principalele sarcini ce trebuiau urmărite în cadrul acestor activități. S-au format din vreme colective de specialiști și cadre didactice care să sprijine organizarea și desfășurarea practicii în producție. Măsuri asemănătoare au fost luate și de secțiile de învățământ și cultură și unele școli din regiunea Pitești.

Elevii clasei a IX-a, care au studiat în

timpul anului mașinile-unelte și au lucrat în cadrul practicii de sfârșit de an în secțiile mecanice ale întreprinderilor, s-au adaptat repede specificului muncii pentru că știau să minuiască mașinile respective și să execute unele operații, ca de exemplu: rețezarea, strunjirea exterioară, strunjirea interioară, frontală etc. Marea majoritate a elevilor din aceste clase au dovedit că prilejul practicii că știu bine părțile principale ale strungului, rabotezei, șepingului etc., știu cum funcționează acestea, cum se fixează piesa și scula pe mașină, de ce trebuie să țină seama la alegerea regimului de așchiere. Mulți elevi minuiu cu pricepere și îndemânare mașinile unelte pe care lucrau, dând piese de bună calitate. În timpul lucrului elevii se orientau după desenele de execuție și utilizau pentru măsurarea și verificarea formelor geometrice ale pieselor diferite instrumente și aparate de măsurat și verificat. Aceasta dovedește că ei și-au însușit cunoștințele necesare pentru citirea desenului și utilizarea instrumentelor. Pot fi date numeroase exemple de elevi care au executat la bancul de lucru sau la mașini-unelte diferite piese din planul de producție.

Pe lângă realizările remarcabile înregistrate în timpul practicii de vară a elevilor din Capitală și regiunea Pitești s-au manifestat și unele deficiențe care vor trebui înlăturate în viitor. S-a constatat, spre exemplu, că unii elevi executau în mod mecanic anumite operații, că alții nu cunoșteau prin ce se deosebește o raboteză de un șeping, cum se transformă energia electrică în energie mecanică la strung, freză, raboteză etc. S-au întâlnit și elevi — puțini, ce-i drept — care nu știau cum se cheamă mașina la care lucra muncitorul pe lângă care au fost repartizați, deși trecuseră câteva zile de la începerea practicii. Au fost și cazuri când unii elevi, deși confecționau piese de bună calitate, nu știau totuși care este rolul acelei piese în ansamblul produsului și care este procesul tehnologic de execuție a ei. Cercetind câteva caiete de practică s-a observat că, deși schițele erau bine executate, elevii nu le puteau citi, intrucât ei le copiaseră în mod mecanic după desenele primite de muncitori. Deficiențe asemănătoare s-au semnalat și la unele clase a X-a, care au efectuat practica în producție în întreprinderi și ateliere auto.

Cauzele care au făcut ca unii elevii să nu poată răspunde la întrebări legate de activitatea pe care o desfășurau la locul de producție sau să nu poată identifica unele legi și fenomene studiate în clasă sînt legate direct de munca profesorilor în majoritatea cazurilor. S-a văzut astfel că unele cadre didactice care au condus și îndrumat practica elevilor în producție nu au avut pregătirea necesară pentru aceasta și nu au putut deci să asigure întotdeauna îndrumarea competentă a elevilor. Aceste cadre didactice nu au cerut nici sprijinul tehnicienilor și inginerilor din întreprinderi, care ar fi putut ajuta elevii să pătrundă și să cunoască principiile

fundamentale ale producției, tipurile și caracteristicile utilajelor din întreprinderea respectivă, pentru ca munca lor să fie conștientă, bazată pe înțelegerea tehnicii și tehnologiei de producție. S-a văzut, de asemenea, că predarea bazelor științelor s-a făcut în unele cazuri fără o legătură strinsă cu producția. Nu toate cadrele didactice au dat elevilor îndrumări asupra problemelor ce trebuiesc urmărite de ei în timpul practicii, asupra informațiilor pe care trebuie să le culegă, asupra a ceea ce au de scris și de desenat în caietele lor de practică. De asemenea, nu s-au dat spre rezolvare elevilor anumite probleme legate de cunoștințele însușite de ei în clasă sau în cadrul lucrărilor practice din timpul anului.

Considerăm că deficiențele manifestate în desfășurarea practicii în producție pot fi înlăturate prin familiarizarea profesorilor cu tehnica, cu producția. În acest scop comisiile metodice pe specialități pot dezbate, printre altele, principiile fundamentale ale producției, modul cum se aplică în producție cunoștințele predate în clasă, precum și realizările obținute în știință și tehnică. Organizarea de convorbiri cu tehnicienii și inginerii din întreprinderi, a unor vizite pe diferite teme legate de producția modernă poate aduce de asemenea o contribuție însemnată la înarmarea cadrelor didactice cu cunoștințe tehnice și tehnologice.

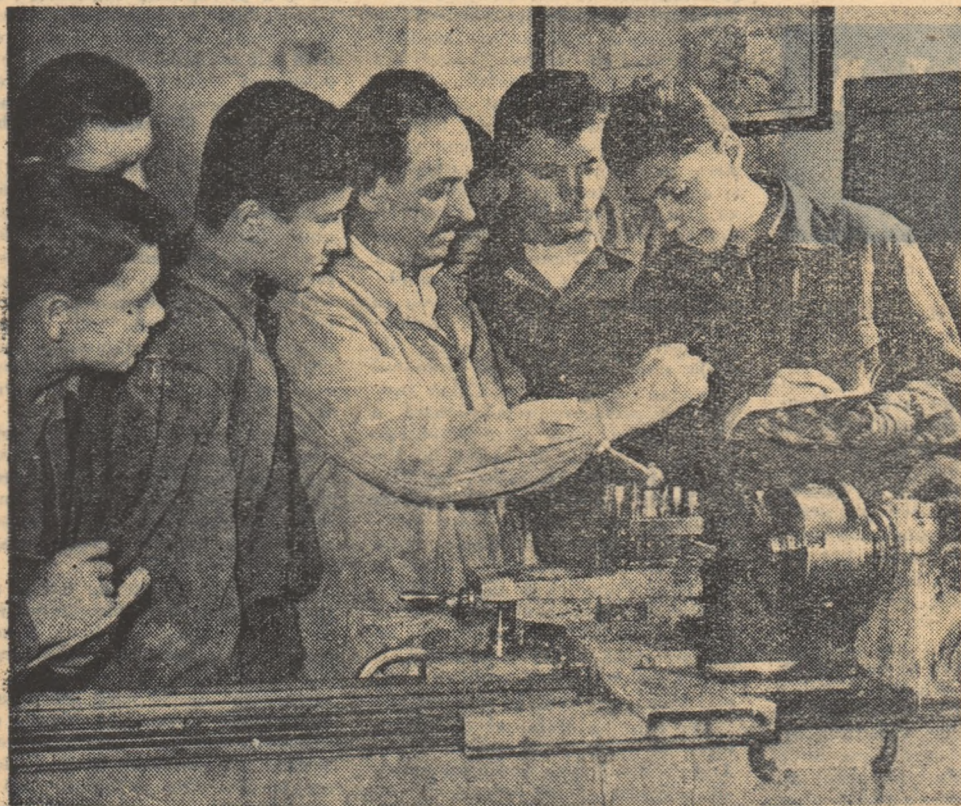
Profesorii trebuie să cunoască bine întreprinderea unde vor face elevii practica. Prin organizarea în prealabil a unor vizite în producție cu profesorii desemnați pentru coordonarea și îndrumarea practicii elevilor, aceștia vor cunoaște cum este organizată întreprinderea respectivă, produsele care se fabrică, secțiile principale și auxiliare, materia primă care se prelucurează, utilajele întreprinderii și în special cele la care vor lucra elevii.

Socotim că ar fi necesar ca în cadrul comisiilor metodice să se stabilească problemele care vor fi urmărite în timpul practicii în producție, cum trebuie să instruiască elevii asupra caracteristicilor utilajelor la care ei lucrează, asupra principiilor de funcționare a acestora, asupra randamentului lor etc.

În timpul desfășurării practicii în producție va fi necesar să se pună accentul în mai mare măsură pe organizarea de discuții cu elevii asupra unor probleme importante ca de pildă: cum se citește desenele după care se execută piesa respectivă, ce rol joacă acea piesă în cadrul ansamblului mașinii, cum se măsoară și se verifică o piesă cu instrumentele de măsurat și de control, care este poziția corectă în timpul lucrului, cum se minuiște mașina etc.

Sarcina aceasta a școlii trebuie privită cu toată seriozitatea. Tocmai de aceea am ținut să subliniem deficiențele care, dacă în etapa actuală mai sînt explicabile în anumită măsură, vor trebui remediate în scurt timp. Interesul manifestat de profesori față de această problemă ne îndreptățește să credem că în legarea învățământului de producție se vor obține în viitor rezultate din ce în ce mai bune.

M. DOR
I. POPREAN

Explicațiile măștrilor și muncitorilor cu experiență sînt întotdeauna primite cu viu interes de elevii școlilor medii care fac practică în uzine.

Grija permanentă a partidului și guvernului pentru formarea cadrelor tinere a adus o simțitoare îmbunătățire și în pregătirea viitoarelor cadre didactice. Acordându-se o mai mare importanță practicii pedagogice prin lărgirea timpului de efectuare a acesteia la trei semestre și introducerea practicii continue, cu întreruperea cursurilor, s-a realizat un simțitor pas înainte în formarea deprinderilor pedagogice ale studenților și în pregătirea complexă a viitoarelor cadre didactice.

Pentru studenții secției limba și literatura română de la Facultatea de filologie a Universității „Babeș-Bolyai” din Cluj, practica pedagogică a avut anul acesta aspecte noi și variate care au trezit un viu interes în rândurile studenților și a avut drept rezultat participarea activă a acestora la manifestările vieții complexe a școlii.

În dorința de a forma din studenții de azi profesori de limba și literatura română cât mai bine pregătiți, care să poată răspunde cu competență înaltei misiuni de educatori ai viitoarelor generații de constructori ai socialismului, s-a înființat în semestrul al doilea practica pedagogică a studenților anilor IV și V de la secția română și în afara școlilor de bază. Astfel s-a creat posibilitatea ca studenții să cunoască aspecte mai variate ale vieții și activității școlare.

Cele nouă săptămâni de practică continuă pe care au efectuat-o studenții anului V în școlile din Someșeni, Dimbul Rotund, Mănăștur,

darilor și-au dat roadele. Studenții au muncit cu seriozitate, dovedind interes atît pentru lecțiile de specialitate, cît și pentru activitățile educative. Studenții s-au străduit să fie la înălțimea sarcinilor ce le reveneau, reușind nu numai să țină lecțiile corespunzătoare din punct de vedere științific și metodic, dar și să inițieze variate activități educative, conducindu-le cu pricepere.

Grupa care a lucrat la Someșeni a fost elogios apreciată de directorul școlii. Desigur bunele rezultate au fost determinate și de sprijinul apropiat și larg primit de studenții din partea cadrelor didactice și a conducerii școlii. Ținînd o oră de dirigenție cu tema legată de respectarea igienei, studentul Murgu D. a mobilizat elevii și elevele clasei a VII-a la o după-amiază de muncă patriotică, participînd alături de ei la curățenia și ornamentarea clasei. Studentele Bolba D. și Hășegan D. au organizat o seară de lectură pentru elevii școlii. Sînt laudabile și acțiunile studentului Ioncu Victor care a participat, alături de profesorul școlii, la munca culturală din cartierul Mănăștur, ale studenților Mureșan Marcel și Stan Felicia, care au organizat în cadrul cercului literar al școlii de la Dimbul Rotund o întîlnire între un scriitor și elevii școlii,

șurată de studenta Reiter Eva pentru pregătirea serbării Zilei internaționale a femeii la școala elementară nr. 4.

Dacă practica pedagogică a studenților anului V în școlile din cartierele muncitorești a dat acestora posibilitatea de a-și manifesta larg inițiativa, de a organiza activități educative cu bogat conținut, practica studenților anului IV secția română la școala medie din Beclean a dat acestora posibilitatea să cuprindă aspecte mai variate ale activității școlare și să se apropie în mai mare măsură de profesorii școlii.

Un rezultat important al practicii pedagogice a fost, în ambele cazuri, apropierea de elevi, cunoașterea preocupărilor și aspirațiilor lor. Studenții au discutat cu ei în pauze, i-au îndrumat în munca de pregătire a lecțiilor, le-au recomandat cărți noi, le-au vorbit despre perspectivele luminoase ce se deschid tineretului din patria noastră. Practica pedagogică la Școala medie din Beclean a prilejuit studenților de la secția română și inițierea unor acțiuni spontane, izvorîte din elanul tineresc al studenților. Toate acțiunile mai mici sau mai mari, judicios pregătite sau spontane, au fost însușite de o dragoste adîncă pentru elevi, fii ai oamenilor

casă și studenții — profesorii de mîine.

La școala din Beclean, în orele libere, studenții au fost mereu în mijlocul elevilor. Iată, de pildă, un moment. După terminarea orelor de clasă un grup de elevi joacă volei împreună cu studenții, elevii din clasa a XI-a stau de vorbă cu studentul Pop P. Ion despre proiectele lor de viitor. Cunoșcînd țelurile și năzuințele elevilor, studentul s-a putut documenta pentru cît mai buna organizare a orei de dirigenție cu tema „Orientarea profesională a viitorilor absolvenți”. Elevele claselor a VII-a o asaltează cu întrebări pe studenta Lidner Teodora care le vorbește convingător și cu bogat material ilustrativ despre viața elevilor din școlile profesionale. Doresc acum să cunoască mai multe amănunte despre aceste școli, despre varietatea lor și perspectivele ce le deschid. Într-un colț mai retras al curții elevii claselor a V-a și a VI-a repetă de zor poezii cu tema „Lenin”, iar studenta Lacrezean Marcela selecționează cu atenție cîte 5 elevi din fiecare clasă elementară, pentru a participa la concursul de recitări cu această temă.

Concursul a trezit nu numai interesul viu al micilor concurenți, dar și pe acela al juriului compus din studenți, care au ascultat cu atenție pe concurenți, au chibzuit cu

De la practica pedagogică a studenților

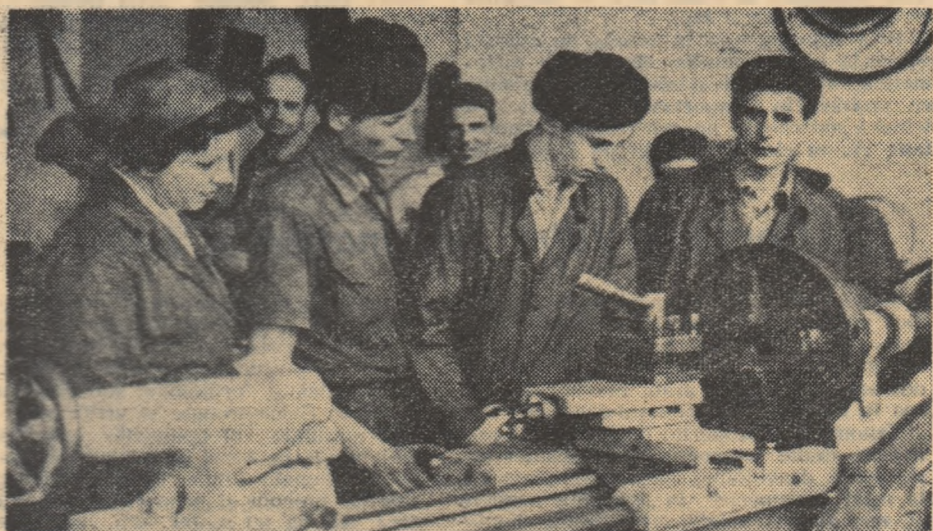
grijă aprecierile, distribuind apoi premii în cărți și albume cu aspecte din viața lui Lenin. Elevii din clasele I-VII au fost deosebit de încințați și de șezătoarea cu tema „Din comorile folclorului nostru” pregătită de studenți. După lectura unui basm elevii au spus ghicitori culese de la bătrîni satului. A fost un mare entuziasm cînd micii culegători de folclor și colegii lor au auzit banda de magnetofon pe care fuseseră imprimate ghicitorile.

Nici cei mari n-au fost lipsiți de surprize plăcute. Ei au avut prilejul să cunoască, în persoana studentului Popescu cu care jucaseră volei, cu care făcuseră o excursie în împrejurimi și pe care îl ascultaseră cu atenție explicînd despre arta de creație a lui Geo Bogza, pe tînărul scriitor clujean Dumitru Radu Popescu. Această întîlnire a fost un prilej de a aprecia serioasele preocupări literare ale elevilor școlii.

Practica pedagogică a studenților noștri a avut roadele așteptate. Cunoștințele pedagogice, didactice ale viitorilor profesori s-au lărgit și consolidat, fiecare a căpătat mai multă siguranță în conducerea activității instructiv-educative. Vreau să subliniez însă, în mod deosebit, ca rezultat al practicii creșterea dragostei pentru profesiunea aleasă — pentru munca de educare, de creștere a noilor generații — muncă a cărei frumusețe studenții noștri au reușit să o cunoască, să o trăiască din plin.

Conf. GEORGETA MUNTEANU
Facultatea de filologie
a Universității „Babeș-Bolyai” Cluj

activității practice

Fruntașul în producție Petre Nicolae s-a ocupat îndepărtat de îndrumarea în muncă a elevilor clasei a IX-a de la Școala medie „Mihai Viteazul” care au făcut practică la fabrica Metalglobus din București.

Elevii îndrăgesc munca productivă

Între 13-25 iunie, elevii claselor IX-X au efectuat 12 zile de practică în producție, în cadrul întreprinderilor industriale. Este bine cunoscut scopul acestei activități, așa că nu voi stăruia asupra lui. Aș vrea ca în cele ce urmează să subliniez un singur aspect și anume cultivarea unei atitudini noi față de munca fizică. Este una din sarcinile de bază ale educației comuniste și realizarea ei este o preocupare permanentă a cadrelor didactice — la lecție, în activitățile în afara de clasă și extracurcular — dar cel mai bun prilej l-a oferit, fără îndoială, practica în producție. Iată-ne la întreprinderea regională auto (I.R.A. 8) din Craiova. În toate secțiile întreprinderii (montaj, demontaj, lăcătușerie etc.) lucrează elevii clasei a X-a de la Școala medie nr. 2 „Frații Buzzești”.

La secția „reparații motoare” lucrează o echipă de 20 elevi. Printre ei se găsesc și fruntași la învățatură ca Eugen Berca, Paula Cloin, Elena Ștefănescu, Constantin Stoiculescu și alții. S-au încadrat în echipe și muncesc efectiv. Echipele în care au fost încadrați elevii își depășesc zilnic planul. Să fie o întimplare?

Să mergem la secția „demontaj”. Aici elevii lucrează, prin rotație, în echipe cu muncitori și se dovedesc foarte pricepuți. Ei nu se sperie de faptul că la această secție se mai și murdăresc. Se demontează doar motoare care trebuie reparate și care sînt pline de ulei, reziduri de carburanți etc. Ca și în atelierul școlii, unde și-au însușit primele deprinderi de muncă fizică, pe care acum au îndrăgit-o, înțelegându-i adevărata semnificație, elevii demontează cu repeziune piesă cu piesă, le spală cu benzină și le aşează la locul indicat. Cu ajutorul elevilor se demontează zilnic câte două motoare și se realizează, tot zilnic, o economie de două sute lei.

Muncitorul Petre Diaconescu, elev în clasa a X-a „D” secția serală a Școlii „Frații Buzzești”, a inclus în echipa sa mai mulți tovarăși de învățatură de la secția de zi (Emil Purcaru, Doina Ivan) și le-a arătat frumusețea

muncii fizice, satisfacția contribuției efective la realizarea sarcinilor Congresului al III-lea al P.M.R. Insufleții de bucuria participării la realizarea acestei sarcini mărețe, elevii au contribuit din plin la repararea înainte de termen a celor zece agregate încredințate echipei din care făceau parte.

Iată de ce tov. Petre Becherescu, șeful echipei de la „grupuri diferențiale”, spune că este încântat de modul cum s-au comportat elevii în timpul practicii.

S-ar putea spune că elevii clasei a X-a au mai multă experiență în practica în producție, în participarea la munca productivă și de aceea au obținut rezultate așa de bune. Să urmărim însă și pe cei din clasa a IX-a. Ei au efectuat practica la uzinele de mașini agricole „7 Noiembrie”, în secțiile „turnătorie”, „sculărie”, „lăcătușerie”, „strungărie” etc. La „forjă” desigur că munca este mai grea ca la alte secții și totuși și aici găsim echipe de elevi. Lucrînd alături de muncitori sau independent, elevii au muncit la păsuirea piulițelor pe spițe filetate, montarea butucilor, a spițelor și a bandajelor la roți, pentru semănătoarea universală și alte mașini agricole.

La turnătorie, repartizați în echipe la toate locurile de muncă, elevii au participat efectiv la prepararea nisipurilor și pămîntului pentru forme și mlezuri, confecționarea miezurilor și formelor etc.

În perioada practicii, la secțiile la care au lucrat elevii, uzina a realizat economii suplimentare de 3000 lei. La expoziția școlii, care înfățișează munca elevilor, se găsesc un număr mare de cirlige metalice de cuier, bala-mole duble de scară, domuri, punctatoare, chei fixe de aragaz etc., lucrate în exclusivitate de elevi în timpul practicii. Expoziția a scos în lumină faptul că în legarea învățămîntului de producție se obțin an de an succese mari, că elevii îndrăgesc cu fiecare zi ce trece mai mult munca productivă.

Prof. ION DUMITRESCU
Craiova

Zile de neuitat

Aproape 200 de elevi ai școlilor din Tîrgu-Mureș au desfășurat practica de sfîrșit de an la întreprinderea „Secera și Ciocanul” din localitate. Majoritatea acestor elevi parcă ar fi cunoscut întreprinderea de ani de zile, cu atîta siguranță s-au descurcat în cadrul secțiilor în care au fost repartizați. Ei au recunoscut aproape fiecare uneltă și mașină.

Străbătem secțiile uzinei împreună cu profesorii delegați pentru a îndruma practica elevilor.

— Vedeți cu cită ușurință s-au acomodat? — ne atrage atenția unul dintre acești profesori.

Se vede limpede că cei mai mulți dintre elevi sînt copii de muncitori, care au mai venit cu părinții lor să vadă uzina, sau care au mai făcut practică în aceste secții. Practica a însemnat

însă foarte mult și pentru acei elevi care anul acesta petrec pentru prima dată o vreme mai îndelungată în cadrul întreprinderii. Majoritatea s-au ocupat foarte atent de ei dîndu-le toate explicațiile necesare, trezindu-le interes pentru tehnica nouă și ajutîndu-i să efectueze lucrări variate.

Datorită interesului și dragostei lor de muncă mulți elevi au izbutit în timpul practicii să execute lucrări importante, fără nici o greșală. În atelierul de mecanică, de pildă, lucrează Octavian Scutelnic, elev al Școlii medii „Papiu Ilarian”. Băiatul acesta care de-abia ajunge la înălțimea mîngîinei lucrează piese de schimb pentru un război de țesut. La întrebările noastre răspunde fără să-și întreprună munca, explicînd cit de mult îl ajută acum în mun-

că cunoștințele și deprinderile însușite la lucrările practice din atelierul școlii.

— Acum însă ne obișnuim și cu disciplina în muncă — adaugă el. De altfel, îmi place cu atît mai mult această muncă, cu cît vreau să devin constructor de vapoare”.

Părerile majorității muncitorilor, inginerilor și tehnicienilor din întreprindere este că elevii care și-au desfășurat practica în cadrul întreprinderii „Secera și Ciocanul” au depus într-adevăr o muncă rodnică. N-o trezuit o zi fără să fi învățat lucruri noi, folositoare, fără să simtă dragostea și grija părintească a muncitorilor care i-au îndrumat cu răbdare vîzînd în ei schimbul lor de niine.

Prof. BELA BAGDI
Tîrgu Mureș

Rezultatele activității pe ogoare

Practica agricolă de vară pe care elevii școlilor sîtești, cum ar fi colectarea sau confecționarea de material didactic, diferite amenajări pe lotul școlar etc. Astfel, la școlile din Jegălia și Cocargeaua — raionul Fetești, Curcani — raionul Oltenița, Mahmudia — raionul Tulcea și altele s-au colectat materiale pentru ierbarul agricol și pentru albumele didactice cu colecții de semințe. La alte școli s-au recoltat plante medicinale din flora spontană (școlile din Strobăneasa și Spătărei — raionul Alexandria), s-au efectuat lucrări în stupină (școala din Cocargeaua), creștere de viermi de mătase (școlile din Tărtășești — raionul Răcari, Mahmudia — raionul Tulcea) și altele.

Importanța deosebită a practicii agricole în producție reiese din contribuția substanțială pe care ea o aduce la îndeplinirea sarcinilor puse de Directivele Congresului al III-lea al P.M.R. în fața agriculturii și în fața școlii. Printr-o bună organizare a acestei practici, elevii iau parte efectivă la procesele agrotehnice prin care se obțin recolte îmbelșugate la principalele culturi agricole, așa cum prevăd documentele Congresului. Totodată, prin munca pe terenurile G.A.C., alături de colectivități, ei își consolidează nu numai cunoștințele teoretice agricole, dar și legătura cu munca și preocupările colectivităților, cu specificul organizării muncii; în gospodăria colectivă, cu viața pe care o vor duce ei mai tîrziu, după absolvirea școlii.

Din constatările făcute asupra felului cum au organizat școlile practica agricolă din anul acesta se pot trage câteva concluzii interesante și pline de învălăminte pentru îmbunătățirea continuă a predării cunoștințelor agricole în anii viitorii. O primă constatare este aceea că existența unui lot școlar bine organizat, cu suprafață suficientă și cultivat cu o varietate mai mare de plante, cel puțin cu cele prevăzute în programa claselor V-VII, a permis profesorilor de cunoștințe agricole să organizeze aplicații practice

cît mai diverse, completînd lucrările agricole de sezon pe care elevii le-au executat pe terenul gospodăriei colective din localitate. În felul acesta s-a procedat, de pildă, la școlile din Vișina — raionul Găești, Cocargeaua — raionul Fetești, Ciocirîia de Jos — raionul Medgidia, Spătărei — raionul Alexandria și altele.

Multe școli au continuat în perioada practicii de vară experimentările organizate pe parcelele lotului școlar sau pe terenurile ce le-au fost atribuite spre folosință de G.A.C., contribuind pe această cale la o aprofundare mai accentuată a cunoștințelor elevilor. De exemplu, la școala din Valea Nucarilor — raionul Tulcea s-a experimentat cultura intercalată a porumbului cu fasole și cu soia, la școala din Tuțulești (raionul Costești) temele experiențelor au fost mai variate (epoci de însămînțare, soiuri, îngrășăminte, hibridări vegetative etc.); la școala din Vișina — raionul Găești, în timpul practicii de vară grupele de elevi au avut în primire cîte o experiență ale cărei rezultate le-au urmărit, înregistrînd observațiile în carnetele de practică și comunicîndu-și reciproc rezultatele. La școala din Pietroșița s-a organizat zilnic, după terminarea orelor de practică, analiza muncii, cînd s-au comunicat și măsurile organizatorice pentru ziua următoare.

Concomitent cu cele menționate, cadrele didactice, împreună cu elevii, și-au extins preocupările în această perioadă asupra unor probleme

care se desfășoară activitatea didactică la școlile sîtești, cum ar fi colectarea sau confecționarea de material didactic, diferite amenajări pe lotul școlar etc. Astfel, la școlile din Jegălia și Cocargeaua — raionul Fetești, Curcani — raionul Oltenița, Mahmudia — raionul Tulcea și altele s-au colectat materiale pentru ierbarul agricol și pentru albumele didactice cu colecții de semințe. La alte școli s-au recoltat plante medicinale din flora spontană (școlile din Strobăneasa și Spătărei — raionul Alexandria), s-au efectuat lucrări în stupină (școala din Cocargeaua), creștere de viermi de mătase (școlile din Tărtășești — raionul Răcari, Mahmudia — raionul Tulcea) și altele.

S-a constatat și faptul îmbucurător că profesorii au profitat de unele situații ivite în timpul practicii pentru a completa cunoștințele elevilor cu unele chestiuni netratate suficient în timpul anului din lipsă de material intuitiv. De exemplu, o cultură de grîu atacată de tăciunele sburător la școala din comuna Ciocirîia de Jos a prilejuit examinarea la microscop a sporilor ciupericii vătămătoare, dezvăluind elevilor aspecte noi ale problemelor practicii agricole; la școlile din Novaci — raionul Domnești, Măgura — raionul Alexandria și Tărtășești — raionul Răcari elevii au luat parte la depistarea și combaterea gîndacului de Colorado pe culturile de cartofi; în mod asemănător a procedat școala din comuna Vlad Tepeș — raionul Călărași cu combaterea gîndacului Zabrus, dăunător al cerealelor.

Dar experiența de anul acesta a practicii de vară ne mai aduce și alte constatări la fel de importante privind consolidarea legăturilor dintre școală și gospodăria colectivă, prin cunoașterea mai temeinică de către elevi a muncii colectivității. Astfel, se constată tot mai mult extinderea organizării elevilor la practică în brigăzi și echipe după modelul G.A.C., munca pe terenurile G.A.C., împreună cu colectivitățile, care devin îndrumători ai echipelor de elevi, ca la școlile din regiunea Constanța și multe altele din restul țării. În numeroase localități s-au stabilit relații de strînsă colaborare între școală și G.A.C. care ajută școala cu semințe, răsaduri, materiale diverse pentru organizarea lotului școlar, îngrășăminte, transporturi etc. (școlile din Strobăneasa — raionul Alexandria, Mahmudia — raionul Tulcea și altele).

La unele școli zilele de practică au fost folosite și pentru deplasarea elevilor în gospodăriile colective unde li s-au arătat mai în amănunt organizarea acestor gospodării, mijloacele de producție de

care dispun, culturile, grajdurile cu animale etc. La unele școli (de pildă, școala din Vlad Tepeș, raionul Călărași) s-au făcut în această perioadă demonstrații de recoltare mecanizată cu combine și s-au descris și alte mașini agricole. Elevii au putut cunoaște astfel nemijlocit avantajele lucrărilor agricole mecanizate, căpătînd o privire cît mai cuprinzătoare asupra superiorității agriculturii socialiste. Prin aceasta, cadrele didactice contribuie direct la înfăptuirea Directivei Congresului al III-lea al P.M.R. de a lega activitatea școlară de practica construcției socialiste la sate, dezvoltînd la elevi dragostea pentru munca productivă în G.A.C.

Este semnificativ faptul că la practica agricolă de vară, în afară de profesorii de cunoștințe agricole care au răspunderea directă a acestora, au început să participe și ceilalți profesori ai școlii, împreună cu diriginții claselor respective, ceea ce înseamnă că acțiunea se generalizează și începe să intereseze cercuri tot mai largi de cadre didactice, ca, de pildă, la școlile din Cocargeaua — raionul Fetești, Spătărei — raionul Alexandria, Răcari Șuța — raionul Tîrgoviște, Pietroșița — raionul Pucioasa.

Practica agricolă de vară a prilejuit unele manifestări cu mult efect educativ, dintre care menționăm organizarea zilei „model” pe terenul agricol, unde s-au prezentat rezultatele muncii a două echipe de elevi (școala din Cocargeaua — raionul Fetești) sau organizarea de întreceri între brigăzile și echipele de elevi, cu teme privind buna executare a lucrărilor ce au revenit echipelor respective pe terenul gospodăriei colective (școala medie Slobozia Veche — raionul Slobozia).

Concluzia generală care se desprinde din felul cum s-a executat practica agricolă de vară este aceea că se manifestă o grijă tot mai mare din partea cadrelor didactice care preda cunoștințele agricole pentru a asigura elevilor pregătirea științifică de bază, întregită cu deprinderi temeinice de muncă practică, folosind pentru aceasta mijloace didactice cît mai variate, pe terenurile gospodăriei colective și pe lotul școlar.

Generalizarea mijloacelor celor mai bune, a celor mai instructive și mai educative, aplicarea lor creatoare, în condițiile locale, concrete, de către cadrele didactice este o măsură care se impune, pentru că ea duce la îmbunătățirea continuă a pregătirii elevilor pe măsura nivelului cerut de agricultură noastră în plin progres.

PETRE STANCULESCU

Elevii de la școala medie mixtă din Găești la practică pe parcelele gospodăriei agricole de stat din comuna Cuparu.

Problemele activității practice în predarea matematicii

Filiala din Timișoara a Societății de Științe Matematice și Fizice, cu sprijinul conducerii S.S.M.F., a organizat între 27—30 iunie a.c. în orașul Timișoara o consfătuire cu tema: „Predarea matematicii în legătură cu problemele practicii”. Participanții la consfătuire, profesori de matematică și fizică din mai multe regiuni ale țării, au dezbătut — în lumina sarcinii de a lega tot mai strâns învățământul cu practica construcției socialiste, trasate de Congresul al III-lea al P.M.R. — căile prin care se poate realiza o cât mai strânsă legătură între cunoștințele ce se predau în școala de cultură generală la diferitele discipline ale matematicii și problemele practicii.

Consfătuirea referitoare la prezentarea în cadrul consfătuirii și discuțiile ce s-au purtat au contribuit la înarmarea profesorilor participanți cu o serie de cunoștințe și date privind metoda realizării legăturii cu practica în cadrul lecțiilor de matematică. Ei au avut prilejul să cunoască multe exemple concrete privind felul cum diferitele cunoștințe de matematică servesc producția.

De asemenea, participanții la consfătuire au abordat și problema îmbunătățirii programelor și manualelor de matematică pentru învățământul de cultură generală, pe linia apropiată acestora de cerințele producției și ale tehnicii actuale.

Prezentăm mai jos principalele probleme referitoare la legarea învățământului matematic de problemele practicii, analizate în cadrul consfătuirii.

Este clar și acceptat de toți faptul că toate disciplinele ce se predau în învățământul nostru trebuie să pregătească tineretul școlar pentru viață, să-l înarmeze cu cunoștințe și deprinderi utile activității lui viitoare în practica desăvârșirii construirii socialismului și a construirii comunismului în țara noastră. Matematica are un rol de seamă în pregătirea pentru viață a elevilor, ea aduce o contribuție deosebită la formarea și dezvoltarea gândirii logice a acestora și, mai ales, le pune la îndemână un puternic instrument pentru studierea fenomenelor naturii, a legilor ei, îi înarmează cu o serie de cunoștințe care îi ajută să rezolve multe probleme din practică, din tehnica producției zilelor noastre.

Problema legării învățământului matematic de practică, de producție, este destul de complexă. Ea solicită din partea profesorilor de specialitate preocupări deosebite. Complexitatea problemei impune de la început înlăturarea ideii că legătura cunoștințelor de matematică cu viața se realizează de la sine, idee care mai persistă încă în concepția unora dintre profesori. Toți sînt mobilizați la studiu și găsirea căilor prin care să se realizeze — bineînțeles nu în mod mecanic — această sarcină, la stabilirea metodelor de a-l face pe elev să-și însușească cunoștințele de aritmetică, geometrie, algebră, trigonometrie în strînsă legătură cu fenomenele din producție pe care ele le servesc.

Unele cunoștințe de matematică se pot preda elevilor plecînd direct de la exemple din practică, în general cunoscute de ei. De exemplu în studiul dependenței funcționale la clasa a VIII-a se poate porni de la cunoștința că oale referitoare la legea spațiului în mișcare uniformă, dilatarea liniară a corpurilor sau chiar de la problemele de geometrie, cum ar fi calcularea lungimii corului etc., probleme care oferă elevilor posibilitatea să opereze în același timp cu două mărimi care pot lua mai multe valori, dar în așa fel că valorile uneia dintre ele este determinată îndată ce se cunoaște valoarea celeilalte. Astfel de exemple concrete din viață îi ajută pe elevi să înțeleagă cum matematica, stabilind relații între mărimi, exprimă legea generală a unor fenomene și, în același timp, cum astfel de relații deseori servesc atât la studiul fenomenelor respective, cât și la aplicarea lor în practică.

Rostul practic al unor cunoștințe de matematică se poate arăta elevilor abia după ce ei și-au însușit aceste cunoștințe. Așa de exemplu, elevii învață diferite probleme de construcții grafice. Studiul acestor probleme e necesar să se încheie cu aplicațiile lor la desenul tehnic, la trasaj, racordări etc.

Multe cunoștințe de matematică ce se predau în școala de cultură generală au aplicație la lucrările practice pe care le efectuează elevii în cadrul atelierelor școlare sau în întreprinderi, pe baza programelor de lucrări practice de atelier pentru clasele V—VII și a programelor pentru studiul mașinilor cu aplicații practice în producție pentru clasele VIII—XI. Bunoară, cunoștințele de geometrie în spațiu ce se predau în clasa a VII-a, referitoare la arii și volume, desfășuratele unor corpuri geometrice simple etc. îi ajută pe elevi la trasarea și construcția cu o cât mai mare precizie a unor obiecte prevăzute de program, îi ajută în calcularea consumului de material etc. Important este faptul că profesorul de matematică să cunoască programa de lucrări practice a clasei la care predă și să se preocupe de a arăta elevilor cum diferitele cunoștințe de matematică îi ajută în munca lor de atelier.

La legarea învățământului matematic de producție o contribuție importantă își aduc acele teme care le oferă elevilor și posibilitatea de a minui diferite aparate și

instrumente folosite în practica măsurătorilor topografice. Chiar în programele de geometrie și trigonometrie sînt prevăzute lucrări practice care presupun măsurarea de unghiuri, determinări de distanțe, înălțimi, ridicarea unui plan, calculul și parcolarea suprafețelor etc. Aceste lucrări nu trebuie neglijate de cadrele noastre didactice, căci ele oferă elevilor posibilitatea să aplice în practică multe cunoștințe pe care le-au primit la lecțiile de aritmetică, de geometrie, ca de pildă cele referitoare la construcții grafice, asemănarea triunghiurilor etc. sau la lecțiile de trigonometrie și, mai ales, îl familiarizează cu minuirea instrumentelor pentru măsurarea unghiurilor (teodolitul, busola de cîmp, sextanul cu oglinzi etc.), a instrumentelor pentru măsurarea lungimilor (rigle, panglică de măsură, lanț, telemetre etc.). Astfel de lucrări practice la matematică cer, fără îndoială, profesorului o muncă suplimentară ce este obișnuită, dar aportul lor în pregătirea pentru viață a elevilor este cu atât mai mare.

Legarea cunoștințelor de matematică cu producția nu trebuie însă să fie grija noastră exclusivă. Nu trebuie să se scape din vedere faptul că în pregătirea lor pentru viață este important și a-l deprinde pe elevi să efectueze calcule aritmetice rapide și corecte, precum și a-l ajuta să stăpînească temeinic calculul algebric. A le dezvolta gândirea logică prin rezolvarea unor probleme și teoreme din geometrie, sau altă disciplină a matematicii, înseamnă să-l pregătim de asemenea pentru viață, a-l ajuta ca în activitatea lor viitoare să se descurce mai ușor. Bineînțeles ne vom feri să cadem în extremă, rezolvînd probleme de dragul și frumusețea lor, neglijînd legătura cu practica.

Consfătuirea profesorilor de matematică ce a avut loc la Timișoara a acordat multă atenție evidențierii acestor cunoștințe de aritmetică, algebră, geometrie și analiză matematică în predarea cărora legătura cu practica se impune ca o necesitate organică. Bunoară, în predarea aritmeticii multe cunoștințe trebuie predate în strînsă legătură cu practica. Astfel de cunoștințe sînt cele referitoare la măsurii și unități de măsură, calcule cu procente, grafice, operații cu numere aproximative, întocmirea de tabele, formarea deprinderii de a citi tabele care deseori se întîlesc în producția industrială și agricolă, formarea deprinderii de a minui anumite mașini de calcul ca: sciotul, aritmetrul etc. De asemenea, formarea la elevi a deprinderii de a rezolva probleme al căror conținut reflectă în mod real anumite procese din producție, ca de exemplu stabilirea prețului de cost al unui produs, formarea deprinderii de a calcula creșterea productivității muncii, formarea deprinderii de a rezolva probleme referitoare la realizarea unor amestecuri și altele, precum și probleme care îi înarmează cu metode privind calcularea timpului de prelucrare a unei piese la o anumită mașină-unealtă, de pildă, calcularea timpului necesar prelucrării unei piese la un anumit strung, sau probleme din care să învețe cum se calculează consumul de material într-un anumit proces de producție etc.

Multe din cunoștințele de algebră ce se predau în școala de cultură generală își găsesc, de asemenea, largi aplicații în producție. Așa, de exemplu, cunoștințele privitoare la studiul funcției liniare își găsesc aplicație la problema normării consumurilor specifice de energie electrică în timpul unui anumit proces de producție; ecuațiile și sistemele de ecuații se întîlcesc în rezolvarea unor probleme de producție în multe sectoare din industria

energetică și cea metalurgică, în calcularea prețului de cost al producției etc. În toate ramurile producției, un rol deosebit îl au nomogramele. În cadrul studiului funcției logaritmice este necesar să se arate elevilor principiul de construcție al riglei de calcul și manevrarea ei. De asemenea în studiul sumelor al sistemelor de numerație în diferite baze se poate acorda atenție sistemului în baza 2 și să li se explice elevilor (eventual la clasa a X-a) principiul de construcție al mașinilor electrice de calcul etc.

Prin introducerea în școala de cultură generală a elementelor de analiză matematică, legarea învățământului matematic cu problemele importante din fizică și tehnică marchează un salt calitativ important. Acum elevii, folosind un instrument

matematic superior, stabilesc legile mișcării rectilinii, calculează debitul unui lichid, densitatea unei bare omogene, calculează aria suprafețelor plane, volumul corpurilor etc. la nivelul cerut de tehnica producției zilelor noastre.

Aplicațiile în producție ale cunoștințelor de matematică ce se predau în școala de cultură generală sînt numeroase și prezentarea lor în cadrul lecțiilor de matematică cere din partea profesorilor noștri multă grijă. Această grijă trebuie să se axeze pe alegerea exemplilor și pe metoda predării cunoștințelor în strînsă legătură cu problemele practice. Elevii trebuie ajutați, chiar în cadrul predării, să distingă fenomenul matematic de cel tehnic, dar totodată să vadă și cum depinde rezolvarea unuia de celălalt.

Corelația între matematică și fizică

Matematica servește profesorului de fizică nu numai ca instrument pentru a deduce diferite legi ale fenomenelor naturii anorganice, ale mișcării materiei etc., ci deseori și pentru a arăta elevilor aplicarea în tehnică, în producție a acestor legi și fenomene descoperite de fizică. De asemenea, multe fenomene din fizică au impulsionat dezvoltarea matematicii, au dus la mari descoperiri în domeniul acestora și, mai ales, nu odată, cunoștințele din fizică folosesc profesorului de matematică pentru a-i ajuta pe elevi să înțeleagă noțiuni de matematică. Bunoară, pentru înțelegerea de către elevi a noțiunii de funcție, profesorul de matematică nu poate să nu apeleze cel puțin la legile cinematicii. De asemenea, profesorul de matematică se sprijină tot mai mult pe cunoștințele de fizică ale elevilor, pentru a le arăta acestora cum se aplică în producție diferitele cunoștințe de matematică.

Între cunoștințele de matematică și cele de fizică ce se predau în școala de cultură generală trebuie să se realizeze o strînsă legătură, aceasta nu numai în scopul înțelegătorii lor în vederea predării diferitelor noțiuni, ci și în scopul realizării legăturii acestor discipline cu practica construcției socialiste.

Corelația dintre matematică și fizică în sprijinul legării acestora cu producția se realizează prin efortul comun al profesorilor de matematică și al celor de fizică. În lucrările consfătuirii de la Timișoara a fost scos în evidență faptul că profesorii de fizică trebuie să utilizeze cu multă precizie în predarea diferitelor cunoștințe de fizică metoda experimentală și metoda matematică. Experiențele sînt un mijloc convingător pentru elevi în deducerea sau demonstrarea anumitor legi și fenomene din fizică. De aceea în cadrul predării ele trebuie să fie deseori pe primul plan. Sînt totuși anumite cunoștințe de fizică a căror predare impun utilizarea instrumentului matematic, de exemplu compunerea forțelor în cazul planului inclinat, deducerea legilor pendulului etc. Dar, indiferent de calea utilizată, în predare, paralel cu expunerea fenomenului fizic, de regulă,

se stabilesc anumite formule pe care elevii trebuie să și le însușească, să fie în stare să le interpreteze și să le aplice la rezolvarea de probleme practice. În aplicarea în practică a formulelor stabilite, profesorul de fizică trebuie să utilizeze în mod just noțiunile și operațiile matematice, să-i învețe pe elevi să distingă dependența funcțională dintre diferitele feluri de mărimi precum și proporționalitatea acestora, dar să nu scape din vedere sensul fizic, interpretarea fenomenului.

Folosirea de către profesorii de matematică a cunoștințelor din fizică, pentru a realiza legătura matematicii cu practica, cere ca ei să stăpînească în mod temeinic acele noțiuni sau relații din fizică; dacă vor să arate elevilor relații de proporționalitate întîlnite în fizică și care au aplicație în practică, le vor putea analiza relația $Q=0,24 P R t$, dar va trebui să observe că nu toate formulele fizice permit o interpretare funcțională, că în fizică un rol deosebit au anumite condiții care se pun în studierea unui fenomen sau în rezolvarea unei probleme. Tocmai de aceea, profesorul de matematică, în rezolvarea problemelor cu conținut fizic care au aplicații în practică, trebuie să țină seama de omogenitatea formulelor, de interpretarea mărimilor ce intervin în formulele pe care le utilizează și, mai ales, de folosirea diferitelor unități de măsură. Se întîmplă deseori ca profesorii de matematică să rezolve cu elevii probleme din tehnică, să lucreze cu diferite mărimi, dar să nu însușească numerele care exprimă aceste mărimi de unitățile de măsură respective, să nu admită operații cu dimensiunile mărimilor. Din astfel de calcule rezultă până la urmă a număr abstract și apoi elevii încep să caute în mod formal ce exprimă acel număr. La rezolvarea problemelor din tehnică prin intermediul legilor din fizică, profesorul de matematică trebuie să utilizeze corect termenii și notațiile stabilite de staturile în vigoare și, de asemenea, să rezolve probleme care au un conținut real, să nu formeze imaginea elevilor asupra mărimilor fizice și asupra practicii.

Programele și manualele școlare în sprijinul legării învățământului matematic de practică

Legarea cunoștințelor de matematică ce se predau în școala de cultură generală de practică depinde și de conținutul programelor și al manualelor școlare. Participanții la consfătuirea de la Timișoara au acordat multă atenție problemelor îmbunătățirii programelor și manualelor de matematică în sprijinul legării învățământului matematic cu practica. Programele noastre de matematică — au arătat participanții la consfătuire — sînt încărcate cu o serie de cunoștințe care ar putea să lipsescă și să facă loc unor cunoștințe care contribuie la legarea învățământului matematic cu producția. Așa, de pildă, programele de algebră la clasa a IX-a conțin teme fără importanță ca: ecuații reciproce, transformarea radicalilor dubli, se acordă prea multe ore studiului ecuațiilor cuadractice, discuției acestei ecuații. Tot din programa clasei a IX-a de algebră ar putea să lipsescă temele privitoare la înșirarea medilor aritmetice și geometrice, ar putea fi restrîns studiul ecuațiilor exponențiale și logaritmice etc. La clasa a X-a, se dă o prea mare extindere capitolului analiza combinatorie și anumitor criterii de divizibilitate. Din programele de geometrie pot fi restructurate o serie de teme cum sînt cele din prima parte a programei pentru clasa a X-a referitoare la: drepte și plane paralele, drepte perpendiculare în plan etc. De asemenea, calcularea arii și a volumului unor corpuri geometrice ca piramida, sfera etc., din programa de geometrie a clasei a X-a, se pot studia în clasa a XI-a ca aplicații la calculul integral.

S-a subliniat faptul că între programele de matematică și fizică nu există o suficientă legătură, menită să sprijine studiul fizicii prin folosirea instrumentului matematic. De exemplu, în predarea fizicii la clasa a VIII-a, profesorul este nevoit din primele lecții să folosească noțiunea de vector, dar această noțiune nu apare în cadrul programelor de matematică. În general din programele de matematică lipsesc cunoștințe care în momentul actual al dezvoltării producției sînt

foarte utile pregătirii elevilor pentru viață. Din programa de aritmetică lipsesc, de exemplu, operații cu numere aproximative, lipsesc noțiuni sumare privitoare la teoria erorilor de măsurare și la calculul aproximațiilor. N-ar fi lipsită de sens — au arătat participanții la consfătuire — introducerea în programele de matematică a unor cunoștințe sumare de calculul probabilităților, elemente de statistică matematică sau introducerea studiului determinantilor. De asemenea, cu ocazia studiului logaritmilor, s-ar putea preda elevilor și rigla de calcul.

Îmbunătățirea programelor de matematică la toate clasele trebuie să meargă pe linia înlăturării supraincercării acestora. Participanții la consfătuire au arătat că lucrul acesta trebuie să se realizeze prin simplificarea programelor și introducerea cu multă prudență a unor cunoștințe de matematică modernă impuse de aplicarea în producție a științei zilelor noastre, precum și de necesitatea ridicării rigurozității științifice în predarea matematicii, cum ar fi, de pildă, sistematizarea predării geometriei la clasele a VIII-a și a IX-a.

Manualele de matematică trebuie, de asemenea, să fie adaptate cerințelor legării de practică a cunoștințelor pe care le conțin. Este necesar — s-a subliniat în consfătuire — ca atât programele cât și manualele să indice profesorilor aplicații ale cunoștințelor de matematică în practică, astfel ca acest lucru să nu se realizeze în mod arbitrar de către aceștia, ci în strînsă legătură cu sarcinile actuale ale învățământului.

În vederea apropiării predării matematicii de nevoile practicii construcției socialismului, participanții la consfătuirea de la Timișoara au făcut propunerea ca Ministerul Învățământului și Culturii să ceară sprijinul unor colecții largi de profesori de specialitate, cu bogată experiență la catedră și unor tehnicieni și ingineri din producție bine pregătiți în elaborarea programelor și a manualelor menite să contribuie la traducerea în viață a sarcinilor școlii noastre.

Expoziția cercurilor pedagogice

Zilele trecute a fost inaugurată la București, în incinta Școlii tehnice de arhitectură din Bulevardul Gh. Coșbuc, o expoziție de lucrări didactice realizate de membrii cercurilor pedagogice pentru învățământul profesional și tehnic din orașul și regiunea București. Expoziția cuprinde numeroase aparate, machele, planșe, schițe și grafice ingenioase realizate. În cadrul ei sînt prezentate, de asemenea, un număr mare de planuri calendaristice, planuri de lecții, planuri de muncă ale dirigintilor, rețete etc.

Un interes deosebit au stîrnit în rîndul vizitatorilor expozitiile realizate de cadrele didactice de la Școala profesională de mecanici agricoli din Roșiori de Vede. Numeroase mașini agricole secționare, machele și grafice realizate, caracterul viu și sugestiv al acestora ilustrează grațios efortul profesorilor și maistrilor-instrucțori din această școală în domeniul folosirii celor mai eficiente metode de predare a cunoștințelor. Din multiple realizări obținute de harnicul colectiv de la Școala profesională de mecanici agricoli din Roșiori de Vede merită să fie menționat în deosebi, pentru ingeniozitatea cu care a fost realizat, bancul pentru studierea, încercarea și reglarea transmisiei motorului P.D.-10.

Profesorii de la disciplinele „Tracțiune” și „Conducerea tracțiunilor” din școală au observat cu interes amănunțit și greutate cunoștințele legate de tema „Tranziția mișcării de la motorul P.D.-10 la motorul Diesel D.-35”. Manevrarea manetelor de comandă respective se învață de ucenici în mod abstract, aceasta deoarece ei nu aveau posibilitatea să vadă ce se întimplă în interiorul transmisiei, atunci cînd se execută diferite comenzi. De aceea, în cadrul

școlii s-a conceput și confecționat cu ajutorul ucenicilor din anul II, din piese și materiale recuperate, instalația specială a bancului pentru studierea, încercarea și reglarea transmisiei motorului P.D.-10. Folosirea acestei instalații în exemplificarea lecțiilor teoretice și practice a creat condițiile unei teme nice însușiri a cunoștințelor de specialitate ale viitorilor mecanici agricoli.

Din lucrările prezentate în cadrul expoziției se mai reliefează, prin originalitatea și caracterul lor intuitiv, motorul secționat cu ambreiaj confecționat de maistrul-instrucțor de la Școala profesională specială nr. 9 a Ministerului Sănătății și Prevederilor Sociale, care este folosit cu succes în predarea cunoștințelor de specialitate la ucenicii de mecanici-motoare.

Valoroase sînt, de asemenea, expozitiile Centrului școlar veterinar și ale Școlii tehnice sanitare din București privind organizarea activității practice a elevilor, planurile de lecții ale unor profesori-maștri de la Școala profesională confecții-textile, mașina de bobinat, realizată de profesori și maștri-instrucțori de la Școala profesională „Grigore Preoteasa”, precum și planșele folosite ca material didactic de către cadrele didactice de la Centrul școlar construcții din București.

Cuprînd bogate aspecte privitoare la metodologia instruirii practice a ucenicilor și elevilor, expoziția de material didactic organizată sub îndrumarea Cabinei metodei pentru învățământul profesional și tehnic din București reflectă preocuparea cadrelor didactice din școli pentru continuu ridicare a nivelului muncii lor

I. M.

Un aspect de la expoziția cercurilor pedagogice ale școlilor profesionale și tehnice din orașul și regiunea București.

BOGATĂ ACTIVITATE SOCIAL-OBȘTEASCĂ

Cadrele didactice și elevii școlilor din raionul Tudor Vladimirescu al Capitalei manifestă un deosebit interes pentru munca în cadrul A.R.L.U.S., participînd la simpozioane, conferințe, recenzii, jurnale șorbite, concursuri-ghicitoare și altele.

Cu deosebire s-a făcut simțită activitatea corpului de conferențieri A.R.L.U.S., recrutați dintre cei mai buni pedagogi din raion. Acești pedagogi pregătesc, pe specialități, conferințe de popularizare a mari-

lor realizări din U.R.S.S. în domeniile economice, tehnice, științifice. Amintim printre conferințele bune aceea a profesoarei Elena Antonescu de la Școala medie nr. 28, ținută la Clubul uzinelor „7 Noiembrie”, cu tema „Chipul omului nou în literatura sovietică”. Interesantă și plină de învîmînșe pentru școlari a fost conferința tovarășei Sonia Tătaru de la Școala tehnică de comerț „N. Krepulescu”, intitulată „Cum este crescut și educat tineretul sovietic”.

Cu viu interes au fost urmărite de tineret cele două concursuri A.R.L.U.S., organizate la Casa de cultură a tineretului în colaborare cu Comitetul raional U.T.M., unul pe tema „Figuri de eroi comsomoliști”, iar altul pe tema „Ziua victoriei și a independenței noastre de stat”. Concursurile au antrenat sute de elevi, care sub îndrumarea profesorilor de limba română și istorie au pregătit cu conștiințozitate materialul indicat spre aprofundare.

Un nou concurs-ghicitoare este în pregătire pentru ziua de 23 August, la care vor participa tineri muncitori din fabricile și uzinele raionului Tudor Vladimirescu și elevi ai școlilor profesionale și medii.

Îndrumați de profesori, de organizațiile U.T.M. și A.R.L.U.S. din școli, elevii poartă o vîlă corespundență cu elevii școlilor din U.R.S.S., interesîndu-se de viața lor, de succesele și aspirațiile lor și împărtășindu-le aspecte din munca și gîndurile școlarelor din R.P. Romîna. Copiii fac, de asemenea, schimb de fotografii, de mărci postale și daruri, care îi ajută să se cunoască mai bine, să se împrietenească, să se apropie.

Experiența a dovedit că munca A.R.L.U.S. din școli constituie un mijloc eficient de educare comunistă, de informare politică a tineretului, de largire a orizontului lor de cultură generală și, mai ales, de dezvoltare a dragostei și admirației pentru minunatul popor sovietic prieten.

V. S.

Să recomandăm elevilor

N Ostrovski: „Așa s-a călît oțelul”

O nouă ediție a celebrului roman al lui Ostrovski — apărută recent prin grija Editurii Tineretului — a îmbogățit vitrinele librăriilor.

Milioane de cititori din lumea întreagă au îndrăgît nemuritoarea creație în care este povestită viața eroică a lui Pavel Korceaghin, tînărul înflăcărat care a pornit în primele rînduri ale Armatei Roșii la lupta împotriva dușmanilor puterii sovietice.

Dar după eroicele bătălii, viteazul comsomolist paralizat și orb de pe urma rănilor este silit să iasă din rînduri. Cum să mai trăiești acum? — se întreabă Pavel. Numai să mîinîci, să bei, să dormi? „Să știi să-ți trăiești viața chiar și atunci cînd ai ajuns de mesupotat. S-o faci folositoare!” Iată înaltul ideal care a călît tăria de oțel a caracterului neînfrînt de nici un obstacol al lui Korceaghin.

Povestindu-și viața, Ostrovski prezintă cu un talent inegalabil epopeea lui Pavel Korceaghin care, deși lipsit de vedere și imobilizat la pat izbutește să devină util partidului și să ducă mai departe lupta, cu arma cu-vîntului.

„Binoclul” și alte povestiri

Pentru iubitorii genului scurt literaturii Tineretului a tipărit în colecția „Înșirte mărgărite” o culegere de povestiri scrise de diferiți autori de la noi, unele din ele constituind valoroase creații ale literaturii pentru copii.

Scrisă cu mult talent și profund creativă este povestirea „Omul norocos” a lui Dimos Rendis. Povestirea combate cu multă vervă concepția fatalistă și mistică potrivit căreia fiecare om și-ar avea „norocul” lui, hărăzit de cînd s-a născut — și chiar dinaintea nașterii — și căruia trebuie să i se supună docil și resemnat. Scriitorul prezintă în chip atractiv și cu tîlc un erou care izbutește totuși să-și croiască singur „norocul”, demonstrînd că fericirea „stă în mîna omului”.

Din celelalte povestiri școlarii vor prefera desigur „Binoclul” de C. Mihai, care înfățișează tapta eroică a unui copil în bătăliile de la 23 August 1944, schița „Achibuchi” de Luiza Vlădescu, reușită satiră a elevului leneș, amuzantă istorioară a Soniei Larian în care se arată, cum ni se spune chiar în titlu: „Ce se povestește despre niște castraveți bătuși și despre niște morcovi fotbaliști”, sau povestea lui Oliviu Negoită „Albina cu arpioare de aur”.

Elena Dragoș: „Orașul cu porumbei”

Cunoscută din versurile publicate în diferite reviste, Elena Dragoș se afirmă în primul ei volum (Editura Tineretului) ca o talentată poetă, care este animată de tematica de care sînt atrași pionierii și școlarii din țara noastră.

Multe din poeziile cuprinse în cele trei cicluri ale volumului: „Să ne amintim”, „Zilele copilăriei” și „Orașul cu porumbei” redau sentimente și împrejurări din viața elevilor, momente memorabile din lupta tineretului nostru pentru pace, clipe de muncă și sărbătoare ale poporului. Poeta utilizează versul limpede și imaginea colorată care însuflețesc pe cititori și transmit un conținut bogat. În poezii, cum sînt: „Școala nouă”, „Toamna școlărită”, „În școala unde Zoia a-nvățat”, cititorii trăiesc bucuriile vieții de elev, iar în alte poezii ca: „Cara Pionierilor” sau „La focul de tabără” regăsim emoțiile pionierilor. Ca în aceste versuri care încheie ultima poezie:

Ce-nalt, prieteni, ce frumos e focul,
Parcă-ntr-o țară s-a-nfrățit cu noi
Și-a venit voioasă descrețîndu-și
fruntea
Să ne-asculte cîntecele noi!

Ionel Pop: „Întîlniri cu animale”

„Cartea aceasta nu-i un roman, și totuși este”, „Cartea aceasta nu-i o culegere de poeme, și to-

tuși este...”, „Cartea aceasta nu-i o carte de știință, și totuși este...” În asemenea cuvinte își exprimă în prefața scriiturii Demostene Botez aprecierile pozitive, pline de admirație pentru cartea lui Ionel Pop „Întîlniri cu animale”, tipărită de Editura Tineretului.

În literatura mondială există numeroase creații în care este înfățișat universul vieții animalelor de pe toate meridianele și paralelele, și din jungla ecuatorială și din pustii și din străfundurile oceanelor și ale celor din zonele polare, acoperite de ghețuri eterne. Dar valoarea deosebită a cărții lui I. Pop constă în faptul că pentru prima dată la noi apare o culegere de povestiri voluminoasă, în care este prezentată pe viu, de către un admirabil cunoscător, aproape întreaga faună sălbatică a țării noastre, viața animalelor din munții, pădurile și apele patriei noastre.

Authorul ei, fără a fi un scriitor profesionist, a izbutit totuși să realizeze un minunat instrument educativ — și în felul ei și o creație autentică, dotată cu toate atribuțiile creațiilor literare. Cînd și recînd și întîlnindu-te cu toate vietățile care apar în cartea lui Pop, este aproape imposibil să nu reții suflul de adîncă umănită de care este străbătută, să nu trezească în inima ta o profundă dragoste față de animale.

Cartea lui Ionel Pop te ajută să înțelegi și să te apropii de această nobilă filozofie, să te întîlnești cu obiceiuri încă necunoscute pînă acum fie din viața lui „Moș Martin” sau ale „Stătoșelului”, ale „Seringei cu venin” sau ale „Morții sure”, cum și-a denumit autorul eroii și să devii prieten al imensului univers al naturii care ne populează melegurile țării.

Dar pentru a ajunge aici, cartea lui Ionel Pop se cere mai întîi citită. Ea ar putea deveni o valoroasă și instructivă carte de căpătîi pentru toți școlarii noștri.

MIHAIL COSMA

Sport

Finalele campionatelor de atletism ale școlilor profesionale

La începutul acestei luni, în primele zile ale vacanței, s-au desfășurat la Oradea finalele campionatelor republicane de atletism ale școlilor profesionale. La probele de alergări, la aruncarea discului și a suliței, la probele de sărituri s-au întrecut sute de ucenici și ucenice, viitori muncitori și tehnicieni ai patriei.

Rezultatele valoroase obținute la aceste întreceri atletice de numeroși ucenici dovedesc că de îndrăgîtă e activitatea sportivă în școlile profesionale, precum și grija cu care viitorii muncitori sînt îndrumați de profesorii de educație fizică pentru continuu ridicare a măiestriei lor sportive.

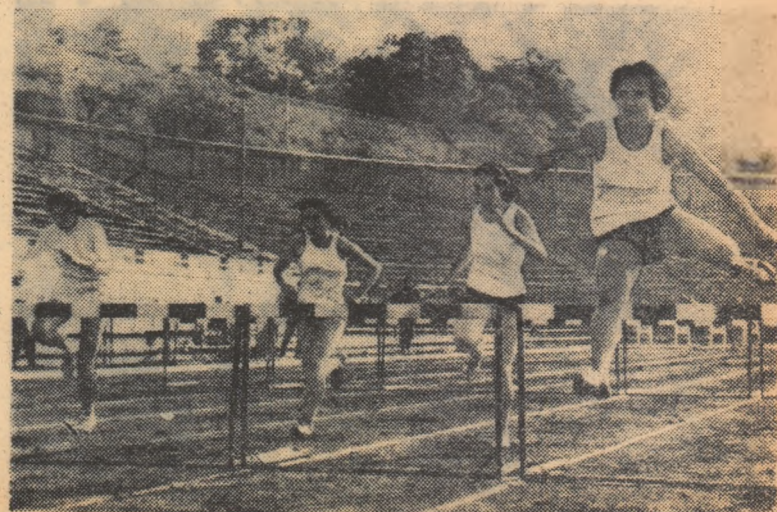
În cadrul întrecerilor o bună pregătire au dovedit-o ucenicii din școlile profesionale din regiunile Stalin, Timișoara, Cluj, precum și cei din orașul București. Merită să fie menționată, de asemenea, buna pregătire a ucenicilor din regiunea Pitești care, au cucerit 7 medaliile de aur, ocupînd locul I în clasamentul pe echipe fete.

Festivitate sportivă în Capitală

Sute de elevi și eleve, profesori și părinți ai elevilor au umplut pînă la refuz tribunele stadionului tineretului unde a avut loc zilele trecute festivitatea de închidere a anului sportiv școlar, festivitate organizată din inițiativa Comitetului orașenesc U.T.M. din București, a Consiliului orașenesc U.C.F.S. și a Secției de învățămînt și cultură a sfatului popular al Capitalei.

Programul bogat, prezentat de sute de elevi de la numeroase școli din Capitală a constituit o admirabilă demonstrație de măiestrie a tinerii generații de sportivi. „Reprizele” de gimnastică executate cu vigoare și talent de sute de elevi de la cele două școli sportive, „dansul florilor”, o admirabilă realizare a elevilor de la Școala medie nr. 4 „Aurel Vlaicu”, ca și ștafeta celor mai mici pionieri au smuls spectatorilor ropote de aplauze.

Festivitatea s-a încheiat printr-o frumoasă demonstrație de gimnastică la care și-au dat concursul aproape 800 de elevi de la toate școlile Capitalei.

O probă deosebit de disputată în cadrul campionatului școlar republican de atletism: 80 m. garduri fete.

In vacanța

CARNAVALUL VACANȚEI

Bucuria pionierilor în această vacanță de vară a fost începută în Capitala noastră cu un grăitor „Carnaval al vacanței”: în ziua de 3 iulie, mai veseli ca de obicei, pionierii se îndreptau în grupuri, din toate unghiurile orașului, spre Palatul pionierilor.

Peste 5000 de participanți, costumați care de care mai deosebit, aveau să se bucure, să cînte și să joace cu acest prilej.

Glasurile arginții s-au răsfirat în preajma orchestrei, pașii mici au început să se miște în ritmul muzicii.

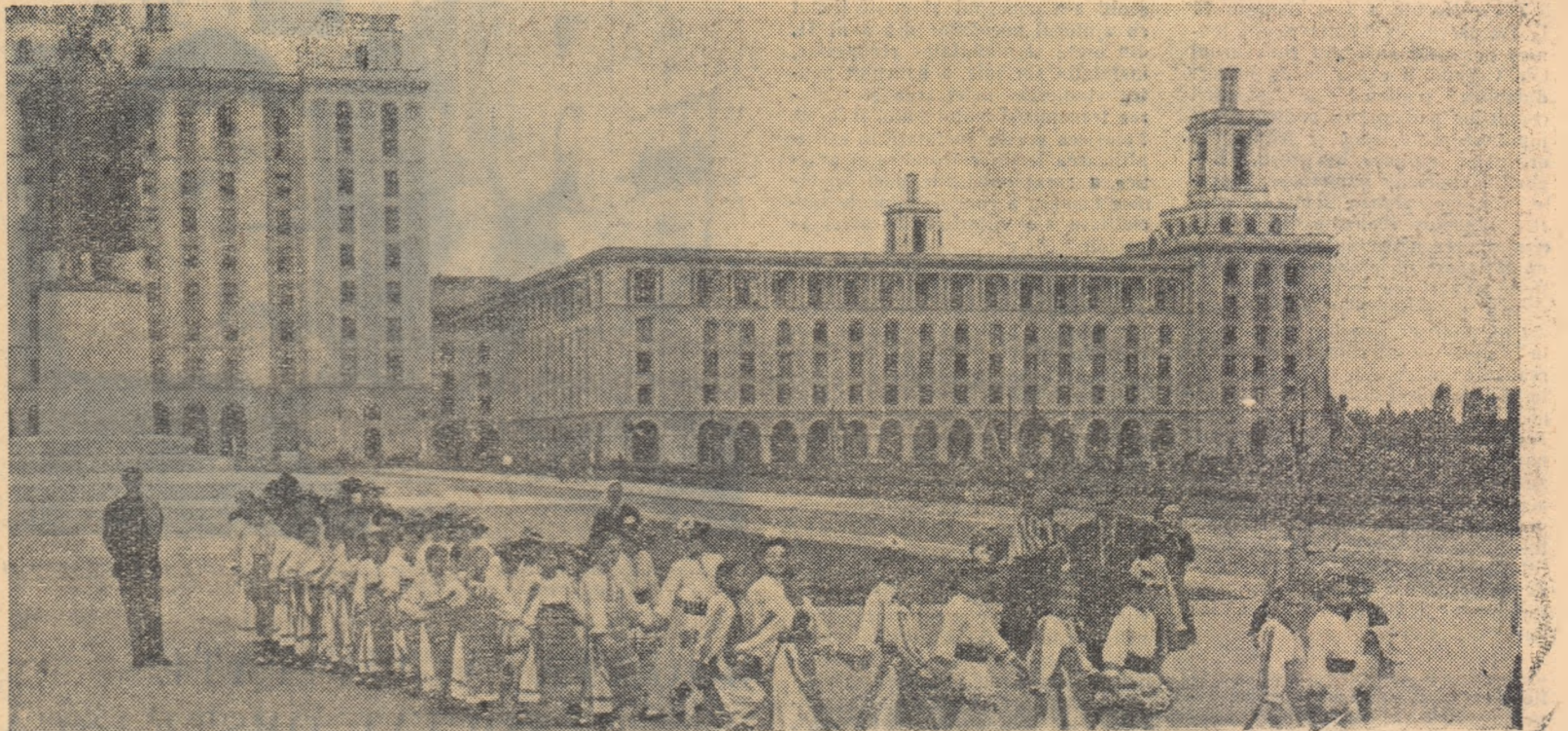
Într-o sală se desfășura concursul de ghicitori, în alta cel de recitări de poezii despre patrie și partid, în alta cel de jocuri. Premii foarte plăcute participanților: punguțe de bomboane.

Pe scenă echipa de dansuri naționale a palatului a prezentat două jocuri: un iule alunei oltenesc și un dans bănățean. De asemenea veselii pionierii au admirat arta interpretativă a cercurilor de acordeon și de muzicoși de gură.

Surpriza cea mare însă a fost apariția pe scenă a unor dintre binecunoscuții noștri artiști. Horia Șerbănescu și Radu Zaharescu au depănat cu umorul știut, amintiri de pe vremea cînd erau și ei școlari. Artistul emerit N. Stroe a apărut pe scenă într-o jurtună de aplauze, iar Silvia Chicoș, după ce le-a cîntat pionierilor un cîntec de vacanță și cîntecul atlasului, a fost bisată și i s-au ardat flori.

La parada costumelor am văzut-o printre cei de la carnaval și pe Scufița Roșie. Fugise de lupul din poveste și poposise să joace și să cînte lângă o rachetă interplanetară. Nu vă mirați: numele rachetei era Adam Georgea. Costumată într-o aeriană rochiță albăstruie înstelată, purta pe cap un coif în formă de rachetă pe care scria PACE. Sub semnul aceastei al avîntului în univers și al păcii s-a desfășurat întregul carnaval. Racheta interplanetară a fost premiata de altfel cu premiul I.

Tirziu, veselia de la Palatul pionierilor s-a stins. În foșnetul grădini se distingeau bătaia aripilor unor albine și fluturi care plecau la culcare și zborul rachetei printre stele. În vis, acasă, mulți dintre pionierii prezenți la carnaval s-au văzut, poate, cosmonauți.

În primele zile ale vacanței, un grup de elevi de la școlile de 7 ani din regiunea Cluj au vizitat Combinatul poligrafic „Casa Școlii”.

VACANȚA PEDAGOGILOR

Pretutindeni, la munte ca și pe litoralul însoțit al Mării Negre, se află acum în vacanță la odihnă numeroși învățători și profesori, numeroși elevi.

Grupuri de pedagogi și elevi au pornit în excursii și călătorii prin țară, pentru a se bucura de pitorescul patriei noastre, pentru a cunoaște forța pe care i-au dăruit-o constructorii socialismului. O bună parte din cadrele didactice au plecat în stațiunile sanatoriale balneoclimaterice pentru tratamente.

În orașul București ultimele zile ale lunii iunie și zilele acestea de iulie sînt zile de intensă activitate pentru comitetele sindicale, care urmăresc să traducă în viață, cu bune rezultate planurile privind organizarea vacanței pedagogilor. Organizațiile sindicale dovedesc în această muncă deosebit spirit de răspundere. Aproape 1.500 de învățători și profesori din Capitală își vor petrece anul acesta vacanța în cele mai frumoase stațiuni de la munte și de pe litoral, cei mai mulți fiind trimiși la odihnă prin grija organizațiilor sindicale.

La Mangalia, la Eforie, la Vasile Roaită, la Sîngeorz și în alte localități au fost organizate tabere care vor asigura o vacanță plăcută pentru aproape 1.000 de învățători și profesori din Capitală. Numai în taberele de la Mangalia și Eforie organizate de Comitetul sindical al raionului I. V. Stalin, își vor petrece vacanța în vara aceasta 570 de pedagogi din raion și din alte raioane ale Capitalei. 70 de învățători și profesori din raionul N. Bălcescu se vor odihni în tabăra de la Sîngeorz. Alții vor merge pentru odihnă și tratament la Brădet, localitate pe apa înșpumată a Vîlsanului. Din raionul T. Vladimirescu, 200 de cadre didactice își petrec concediul, în serii, între 21 iunie—1 august, în frumoasa localitate de pe litoral — Vasile Roaită. Din raionul V. I. Lenin au plecat spre

a-și reface forțele un număr de învățători și profesori în stațiunile Techirghiol, Vasile Roaită; alții merg la Sinaia, Predeal și în alte locuri pitorești.

Peste o sută de cadre didactice din București sînt trimise prin grija organelor sindicale să-și caute sănătatea la mare și în stațiunile sanatoriale de la munte: Herculane, Mehadia, Vatra Dornei, Călimănești, Slănicul Moldovei ș.a.

În cursul verii în multe raioane se organizează excursii ori călătorii documentare în centrele culturale ale țării, pe litoral, în Delta Dunării, în locurile istorice etc. 150 de învățători și profesori din raionul N. Bălcescu, de pildă, se vor îndrepta spre frumoasa Vale a Bistriței, unde vor vedea marea construcție a socialismului — Hidrocentrala „V. I. Lenin” de la Bicăz, vor admira impresionantul monument al naturii — Cheile Bicazului, se vor opri la Lacul Roșu, vor vizita localitățile Tusnad, Gheorghieni precum și marile fabrici din Orașul Stalin. Profesorii de istorie din raionul „I. Mai” vor vizita locurile istorice din regiunea Pitești: Curtea de Argeș, Cîmpulung, Bran ș.a. Din raioanele „I. V. Stalin” și „Gheorghie Gheorghiu-Dej” peste 100 de profesori participă la excursiile or-

ganizate de clubul sportiv „Olimpia”. Ei vor să cunoască și mai bine frumusețea și bogățiile Deltei Dunării, să străbată Valea Jiului, să se oprească la minele de cărbuni din Lupeni, Petroșani etc. Din raionul „V. I. Lenin”, un grup de 40 profesori se pregătesc pentru o excursie pe traseul Petroșita — Moeroeni. Alții au pornit spre masivul Ciucaș, s-au oprit la Cheia, au vizitat munții din jur. Din alte raioane ale Capitalei, învățători și profesori se vor duce în Munții Apuseni, vor urca pe Retezat, pe Bucegi, pe Ceahlău.

Mulți dintre pedagogii care muncesc în București poposind în orașele și satele patriei noastre vor vizita o serie de fabrici și uzine, se vor opri în G.A.S.-uri și G.A.C.-uri pentru a cunoaște din plin viața și munca oamenilor de aici, muncă plină de abnegație pentru construirea socialismului.

Pregătirile în vederea asigurării unei vacanțe plăcute constituie o preocupare și pentru conducerea Clubului învățămintului din București. Aici își vor putea petrece o bună parte din timp pedagogii care rămîn în oraș. În prezent, se iau ultimele măsuri pentru amenajarea grădini clubului. Pedagogii din toate raioanele orașului vor putea

viziona la club filme documentare și artistice, vor putea audia, pe cicluri, conferințe special organizate pentru cadrele didactice. Biblioteca clubului organizează seri literare, prezentări de cărți noi, procese literare, și stă la dispoziția cititorilor cu cele 36.000 de volume ale ei. Săptămînal vor avea loc în cadrul clubului audii muzicale precedate de expuneri.

În preocuparea clubului pentru organizarea vacanței pedagogilor stau și excursiile. În cursul verii clubul va organiza cunoașterea nemijlocită a frumoaselor regiuni ale țării: Delta Dunării, Cheile Bicazului, Valea Prahovei.

Sălile de sah, de biliard sau de ping-pong ale clubului, sala special amenajată pentru vizionarea spectacolelor televizate, sălile în care s-a organizat expoziția de artă plastică a profesorilor din Capitală își așteaptă prietenii. Și aceștia nu se lasă prea mult așteptați. Căci interesantele acțiuni organizate de club îi atrag.

Am arătat cîte ceva din grija ce se manifestă în fiecare raion al Capitalei pentru vacanța învățătorilor și profesorilor. A asigura o vacanță plăcută și odihnitoare cadrelor din învățămînt, aceasta este acum preocuparea principală a organelor sindicale din Capitală, care înțeleg să răspundă astfel străduințelor și eforturilor depuse de pedagogi în anul școlar încheiat, în vederea bunei pregătiri a tineretului.

Activitatea în tabere

În bucuria vacanței tabăra ocupă un loc important, pentru că ea oferă elevilor nenumărate posibilități pentru desfășurarea unor activități atrăgătoare. În aceste zile, pe tot cuprinsul patriei, viața taberelor școlare de vară a început să pulseze din plin.

Noi, pedagogii, nu avem o mulțumire mai mare decît aceea de a-i vedea pe școlarii noștri bucurîndu-se din plin de zilele vacanței; de aceea căutăm să li le facem pe cît putem mai frumoase, cu rod educativ mai bogat.

Înainte de a pleca în tabără mi-am adunat materialul necesar, schițînd și un plan de lucru în concordanță cu vîrsta participanților și cu specificul regiunii, pe care am studiat-o în prealabil. Planul l-am definitivat însă la fața locului, încadrînd-l în planul general de activitate a taberei.

Cu sprijinul organelor locale am vizitat fabrici și uzine, monumente istorice, gospodării agricole colective și de stat, stațiuni de mașini și tractoare, așezăminte culturale. Pe drum, copiii au cîntat, s-au jucat și au luat parte la concursuri de orientare turistică pe echipe.

O altă formă de activitate specifică taberei o constituie sezătorile. Caut ca acestea să nu aibă caracterul de „serbare școlară” propriu

zisë, pentru că aceasta necesită mai mult efort de pregătire. Organizez cu o serie, două-trei astfel de sezători și neapărat tradiționalul foc de tabără în ajunul plecării acasă, folosind mai ales materialul cunoscut de mai înainte de elevi. Nu am uitat să adaug însă jocuri distractive și mici scene improvizate ad hoc inspirate din viața taberei, în care somnorosul, gură-cască, leneșul, certărețul sau mofurosul apar cu numele lor adevărate.

Foarte potrivite mi se par și concursurile ghicitoare, cu condiția să nu ceară o muncă obositoare de pregătire. În privința aceasta, cel mai bine ar fi să se organizeze concursuri după excursii, folosindu-se chiar materialul de fapte și impresii acumulat pe traseu.

Dar cunoașterea regiunii, completată cu aceea a oamenilor ei — muncitori fruntași sau luptători comunisti din ilegalitate — trezește dorința firească din partea elevilor de a contribui și ei cît de cît la înfrumusețarea regiunii. Pentru aceasta am antrenat copiii să participe la munca patriotică, îngrijirea monumentelor, culesul spicelor, amenajarea parcurilor, culogerea de plante medicinale etc.

Pentru ca tabăra să nu se izoleze, să nu piardă contactul cu marele avînt al țării întregi în drum spre socialism, trebuie asigurată ca presa de tineret să sosească cu re-

gularitate și periodic, iar copiii să fie îndrumați să o citească. Sînt necesare informările urmate de discuții asupra celor mai importante evenimente. Dar informările să nu fie lăsate pe seama elevilor, ci încredințate unui cadru didactic din conducerea taberei.

Multe s-ar mai putea adăuga la cele spuse: jocurile, cîntecele, seriile de poezie, organizarea bibliotecii mobile, vizionarea de spectacole... Și încă un lucru: gazeta de perete a taberei. În ea copiii trebuie să găsească pe lângă articolele festive și colțul satiric, împreună cu ultimele vești din tabără și programul complet de activitate pentru ziua în curs și pentru ziua următoare.

Cu mare plăcere alcătuiesc copiii și jurnalul taberei, un fel de jurnal de bord, în care evenimentele, manifestările și impresiile fiecărei zile sînt trecute cu multă exactitate și, cînd se poate, și cu o leacă de talent.

Un astfel de jurnal am acum în față și, răsfoindu-i paginile, găsesc chipurile faptele și gîndurile elevilor din anul trecut, bucuria și recunoștința lor pentru cei care le-au asigurat o vacanță de neuitat. Pe ultima filă este desenat un tren și tof acolo scrie: „Azi tabăra noastră a luat sfîrșit. A fost minunat...”

N. SANDULESCU

„Carnavalul pionierilor”: Vola bună și bucuria se cîntec pe fiecare față.

Prof. Ion Cirdel — București; Elevi la practică în uzină.

NOUȚĂȚI ȘTIINȚIFICE

Uriașe surse energetice

Nu s-ar putea obține direct energie electrică plecând de la energia chimică a combustibililor, fără o se mai trece prin faze intermediare? Adică nu s-ar putea înlocui tocmai echipamentul cel mai costisitor al centralelor electrice, cazanele de obur și turbinele? Această era o întrebare care frământa pe inventatorii încă de multă vreme — și nu de mult s-a dat un răspuns afirmativ acestei întrebări:

O H — ELECTRICITATE

Savanții au realizat încă de pe acum pila cu combustie care, printr-o ardere catalitică a hidrogenului în oxigen, furnizează direct energie electrică. Randomentul noilor instalații realizate este evident mult mai mare decât al celei mai moderne centrale electrice, putând atinge cu ușurință valori în jur de 75%. Această cifră nu constituie numai o realizare de laborator; pilele cu combustie s-au impus în tehnică și datorită avantajelor lor deosebite (greutate mică, combustibili concentrați etc.) și-au găsit largă aplicație în special acolo unde era nevoie de surse electrice puternice, cu funcționare de lungă durată și cu greutate mică.

Dor pila cu combustie poate să fie folosită și în viitoarele uzine termo-electrice gigant, care vor fi construite pentru valorificarea resurselor de combustibili. În acest caz este evident că nu se va mai folosi drept combustibil hidrogenul, care este scump și se obține greu, ci direct gazele naturale sau gazele obținute prin gaziificarea cărbunilor. Aceste pile uriașe vor furniza cantități însemnate de energie electrică ieftină, în condiții tehnice deosebit de avantajoase. O astfel de centrală modernă va fi extrem de simplă. Sala pilelor, compresoarele de aer și cele de gaze combustibile și... atât. Din ea vor lipsi cazanele, turbinele și chiar generatoarele electrice, iar transformarea energiei chimice în energie electrică se va face cu un randament aproape dublu față de cel al actualelor centrale termo-electrice.

ENERGIE DIN MIȘCAREA PĂMÎNTULUI

Orice corp în mișcare are o anumită cantitate de energie înmagazinată. Această energie denumită cinetică, legată nemijlocit de starea de mișcare a corpului, este proporțională cu viteza acestuia și masa lui. Ne imaginăm deci ce cantitate uriașă de energie cinetică posedă planeta noastră în mișcarea ei de revoluție în jurul soarelui sau în mișcarea de rotație în jurul axei. A încerca însă să folosim măcar o mică parte din această energie poate apărea din ora de domeniul fantasticului. Și totuși cunoscutul astronom sovietic Nicolai Kozirev, cel care a observat pentru prima dată în noiembrie 1958 o erupție vulcanică pe suprafața lunii, a făcut cunoscut de curând că este posibil să se utilizeze o parte

din energia de rotație a Pământului.

Astronomul sovietic a descoperit existența unor forțe asimetrice, produse de mișcarea de rotație a Pământului. El crede că studiarea atentă a acestor forțe va conduce la descoperirea unor fenomene extrem de interesante grație cărora se va putea elabora precis metoda de extragere a energiei din mișcarea de rotație. Propunerea sa a stîrnit o vie curiozitate în rândul oamenilor de știință. Kozirev se va deplasa personal în Antarctica pentru a verifica, în condițiile geografice speciale ale vecinătății polului Sud, dacă forțele asimetrice detectate în Arctica se manifestă și la antipod.

O IDEE VECHIE, CU O SOLUȚIE NOUĂ

Dor pină atunci, atenția a fost atrasă de un alt uriaș rezervor de energie care așteaptă să fie folosit — marea, această imensă cantitate de apă veșnic frământată de valuri ce-i brăzdează întinderile și se sfărâmă nefolositoare de țărături irosindu-se într-o continuă luptă cu uscatul. De mult timp s-a încercat domesticirea mării obligînd-o să lucreze pentru om. S-au proiectat centralele marea-motoare, care vor folosi energia mareelor. Într-un viitor nu prea depărtat, în Uniunea Sovietică, pe coasta Oceanului Inghețat de Nord se vor construi primele centrale folosind această energie, una la Marea Albă și alta la Marea Barentz.

Una din metode se bazează pe realizarea unei turbine hidraulice de un tip cu totul nou și original. Un tub în formă de spirală constituie rotorul acestei turbine și este antrenat de unduțiile valurilor, care-i imprimă o mișcare de rotație datorită formei sale special studiate.

Cea de-a doua metodă folosește un fenomen fizic cunoscut de mai multă vreme: piezoelectricitatea. Analizînd cu atenție comportarea cristallului de cuarț, savanții sovietici au ajuns la concluzia că electricitatea pe care acesta o produce cînd este comprimat poate fi folosită mai larg decît pînă acum. Ei au acoperit o porțiune dintr-o plajă nefolosită cu elemente piezoelectrice, legate în baterii, peste care se spargeau neconținut valurile agitate.

Presiunea enormă provocată de apăsarea maselor de apă asupra elementelor piezoelectrice a provocat apariția unor sarcini electrice care, colectate prin legăturile dintre baterii, a condus la obținerea unui curent electric suficient de intens pentru a fi folosit în scopuri industriale.

Noile tipuri de centrale electrice folosind drept „combustibil” neconținuta mișcare a mărilor și oceanelor, care ocupă trei cincimi din suprafața planetei noastre, vor permite realizarea unor noi și importante cantități de energie electrică.

Ing. TEODOR ILIESCU

TEMATICA NOUĂ IN EXPOZIȚIA DE PICTURĂ

Expoziția de artă plastică a profesorilor de desen închinată „Zilei învățătorului”, al cărei vernisaj a avut loc de curînd la Clubul sindicatului învățămînt din București, reflectă progresul făcut de artiști în orientarea către temele inspirate din viață, din actualitate. Consemnăm în primul rînd o tematică mai bogată în conținut, mult apropiată de problemele actuale ale școlii, ale construcției socialiste.

Prezența expoziției vădește fără îndoială efortul pe care l-a făcut în ultimul timp întregul colectiv al cercului „Ion Andreescu” pentru a da lucrări valoroase, cu un conținut nou. O bună parte din expozite oglindesc preocupări majore, transmit patosul muncii, al vieții cloditoare din diferite sectoare de activitate. Marfa Placote expune lucrări înfățișînd imagini de pe șantierele de construcții și din fabrici, Domnica Lefterescu aspecte din munca în porturile dunărene, Clara Cantemir acuarele interesante de pe Bistrița și de la Bicaz etc.

Viața școlii este cel mai bogat reprezentată. Tema abordată mai frecvent este practica în producție. În fabrică, în jurul strungului, elevii ascultă atenți explicațiile „profesorului” lor — muncitorul strungar — iată subiectul uneia din lucrările bune pe care le-a prezentat Ion Cirdel. Paul Constantinescu expune două picturi în ulei inspirate din activitatea elevilor în atelierul școlii, Alexandru Drăgoi acuarela „Elevi în practică” și Em. Niculescu-Nic schița „Pionier în atelier”.

Cu bune lucrări se prezintă în expoziție Jean Nițescu, „În laboratorul de chimie” și în special „Colectivul gazetei de perete” cuprind sugestiv, într-o frumoasă gamă de culori, momente ale muncii în școală. Tematica școlară mai este completată și cu alte lucrări: „Lecția de desen”, „La cercul de geografie” etc., precum și — ca să înglobăm tot în această tematică — numeroase portrete de elevi de Constanța Manolescu, Ion Cirdel și alții.

Am mai remarcat la Em. Niculescu-Nic dorința de a fi cit mai prezent în actualitate: schița „Profesori citind Directivele Congresului” și la Marius Popescu înclinația către subiecte care evocă lupta comunistilor în anii întunecați ai asuprii burghezo-moșieresti: „Revoltă în port” și „Activistă în ilegalitate”.

Expoziția mai cuprinde cîteva peisaje, cîteva marine, naturi statice, portrete, schițe în tuș sau cărbune, multe din ele destul de reușite. De asemenea, sînt prezente sculptura prin cîteva busturi și machete și ceramica prin lucrările expuse de Elena Istrati ș. a.

Cu toate aceste părți bune, trebuie arătat însă că marea expun, au mult mai multe posibilități și ar putea, fără îndoială, să realizeze lucrări și mai bune.

Am vorbit de îmbunătățirea în general a tematicii lucrărilor. Este surprinzător însă faptul că unii artiști buni nu întotdeauna se orientează suficient în alegerea subiectelor, iată, de pildă, schițele în cărbune ale profesorului Ion Cirdel. Incontestabil, Ion Cirdel este unul din cei mai talentați membri ai cercului „Ion Andreescu”. Neobosit drumet prin București, Ion Cirdel a desenat ani de-a rîndul. Vara trecută schițele sale în cărbune au format obiectul unei frumoase expoziții închinată orașului București. Din lucrările de acest gen realizate în ultimul an sînt expuse cîteva și în actuala expoziție. Am rămas surprinși însă. Din schițele în cărbune, inspirate din viața Capitalei, expuse de Ion Cirdel una singură poartă titlul „Noi construcții” dar este cu totul resemnificativă: în prim plan niște copaci desfrunziți acoperă cu ramurile lor negre silueta unui bloc pierdut pe un fundal întunecos. Și aceasta, în timp ce peisajul bucureștean este dominat pretutindeni de nori.

Socotim că pe viitor ar trebui să se dea mai multă atenție tematicii întregii expoziții. Ar fi fost firesc, de pildă, ca prezenta expoziție — pentru că ea a fost închinată „Zilei învățătorului” — să cuprindă mult mai multe și mai variate imagini din viața școlii. În forma în care este prezentată expoziția, ea nu are un profil bine conturat. Ne îndoiim că la baza organizării expoziției a stat ideea ca să se înmănușcheze creațiile profesorilor realizate în anul școlar care s-a încheiat. În cazul acesta mulți din membrii cercului nu s-au prezentat prea onorabil la examenul public. Organizarea unor expoziții cu tematică ar stimula mult pe creatori, i-ar face să se apropie și mai mult de subiectele inspirate din actualitate.

AL. I. V.

INFORMAȚII

In atenția cadrelor din învățămîntul special

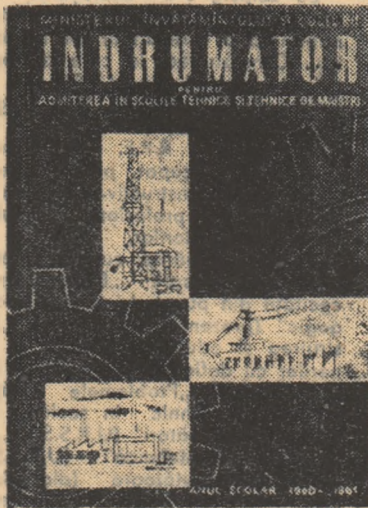
Cursul de pregătire în vederea acordării gradului definitiv și gradului II cadrelor didactice și educative din institutele speciale de surdo-muți, hipocuzicii, orbi, ambliopi și inapoiți mintal (oligofreni) ce aparțin Ministerului Învățămîntului și Culturii și Ministerului Sănătății și Prevederilor Sociale se va ține la București în perioada 15 iulie—15 august 1960, la I.P.C.D. (strada Dorobanți nr. 32).

Cadrele didactice și educative (de cultură generală) din căminele-școală pentru copiii invalizi motori, din școlile profesionale de invalizi motori și din școlile profesionale și tehnice speciale pentru T.B.C. osos și pulmonar se vor prezenta la cursul de pregătire și la examenul organizat de regiunile respective împreună cu cadrele de la învățămîntul de masă.

Cadrele din învățămîntul special vor susține examenul de definitiv și de gradul II pe specialități, ea și cei de la învățămîntul de masă, în plus vor da examenul și la defectologia specială categoriei de deficienți cu care lucrează.

Examenul de definitiv va avea loc în București în perioada 18—30 august a.e.

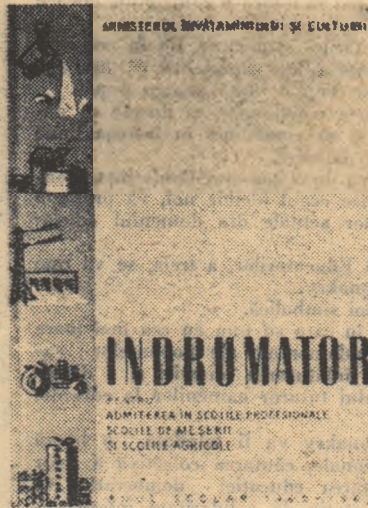
Data examenului pentru gradul II se va anunța ulterior.

Pentru orientarea profesională a tinerilor

La librăriile din țară au apărut Indrumătorul pentru admiterea în școlile profesionale, școlile de meserii și școlile agricole, precum și Indrumătorul pentru admiterea în școlile tehnice și tehnice de maștri pe anul școlar 1960—1961.

În aceste îndrumătoare se arată condițiile de admitere în școlile profesionale, școlile agricole, școlile de meserii, școlile tehnice și școlile tehnice de maștri, cu indicațiile necesare în ce privește vîrsta de

primire la diferite meserii și specialități, obiectele de examen, data ținerii examenelor etc.

Îndrumătoarele cuprind și rețeaua școlilor cu meseriile și specialitățile respective, pentru a veni în sprijinul absolvenților școlilor de 7 ani și al absolvenților școlilor medii de cultură generală în alegerea meseriei sau specialității ce doresc să o îmbrățișeze.

Aceste îndrumătoare se pot procura de la orice librărie.

CONCURSURI

Institutul Pedagogic din Timișoara anunță scoaterea la concurs a următoarelor posturi didactice:

— Postul de lector la disciplina istoria literaturii romine și istoria literaturii romine contemporane, catedra de limba și literatura romină, Facultatea de filologie, poziția 16.

— Postul de asistent la disciplina curs practic de limba rusă, catedra limba și literatura rusă, Facultatea de filologie, poziția 5.

— Postul de șef de lucrări la disciplina gimnastică-bază, catedra de educație fizică, Facultatea de filologie, poziția 1.

Pentru a participa la concurs, candidații interesați urmează să înainteze în termen de o lună de la publicarea prezentei, o cerere adresată Institutului Pedagogic din Timișoara B-dul V. Pirvan nr. 4, însoțită de următoarele acte:

Copie legalizată de pe actele de studii;

Lucrările științifice ale candidatului într-un exemplar;

Certificatul de caracterizare a activității profesionale și sociale a candidatului, eliberat de instituția (întreprinderea) în care acesta își are funcția de bază;

Memoriul de activitate didactico-științifică semnat de candidat;

Autobiografia.

Concursul se va desfășura în localul institutului din Timișoara B-dui V. Pirvan nr. 4.

Data desfășurării concursului va fi anunțată ulterior.

Institutul Politehnic Iași anunță ocuparea prin concurs a următoarelor posturi vacante:

Asistent filator-țesător catedra de Materii prime și tehnologia mecanică textilă.

Șef cabinet, catedra de Economie de ramură.

Coverile pentru înscrierea la concurs se vor înainta în decurs de 1 lună de la publicarea prezentei în Restoratal Institutului Politehnic Iași, Calea 23 August Nr. 11, însoțite de următoarele acte:

Copie legalizată de pe actele de studii.

Lucrările științifice ale candidatului, într-un exemplar.

Certificatul de caracterizare a activității profesionale și obștești, eliberat de instituția (întreprinderea) la care acesta își are funcția de bază sau recomandarea șefului de catedră; în cazul cînd candidatul funcționează în învățămînt.

Certificatul de vechime în muncă eliberat de unitatea în care lucrează.

Memoriul de activitate didactico-științifică, semnat de candidat.

Autobiografia.

A P E L pentru cea de-a III-a Conferință Mondială a Educatorilor

*Nu trebuie să mai avem copii
fără școală*

De la 25 la 30 iulie 1960 se va ține la Conakry (Guinea) cea de-a III-a Conferință Mondială a Educatorilor convocată de F.I.S.E. (Federația Internațională Sindicală de Învățământ; Departament profesional al F.S.M.), împreună cu Federația Educatorilor din Africa Neagră, Sindicatul Educatorilor din Japonia, „Colegio de Maestros Normales y Equiparados” din Cuba, Sindicatul Educatorilor din Irak. Aceste organizații au lansat cu această ocazie următorul apel către învățătorii din toate țările;

★

Trăim o perioadă de mari prefaceri în viața omenirii. Pretutindeni se afirmă mai viguroasă și mai conștientă aspirația popoarelor la bunăstare, libertate și pace.

Curentul în favoarea unei adevărate destinderi internaționale și a unei dezarmări efective devine din ce în ce mai puternic.

Regimurile de oprimare colonială și de dictatură militară se prăbușesc sub invincibila presiune a mișcării de eliberare.

Marele progrese tehnice și științifice ale epocii noastre capătă un ritm viu, cu deosebire în domeniile cunoașterii materiei, cuceririi spațiilor și biologiei; aceste progrese, folosite în mod exclusiv în scopuri pașnice, fac posibilă o rapidă îmbunătățire a condițiilor materiale de viață și a nivelului cultural al tuturor popoarelor.

Aceste mari transformări ale epocii noastre fac mai vizibil contrastul dintre enormele posibilități actuale și condițiile mizerabile de viață, materiale și culturale, în care trăiesc popoarele unui mare număr de țări.

Mai mult de jumătate din omenire este încă analfabetă. Cea mai mare parte a copiilor lumii sînt în afara școlilor.

Există încă popoare care nu-și pot dezvolta în mod liber cultura națională deoarece trebuie să îndure regimuri de exploatare și de discriminare.

Dar chiar și în țările industrializate, numeroase sînt acelea în care școala trebuie transformată în însăși structura și în spiritul său, ținînd seama atât de progresele tehnice, științifice și culturale ale epocii noastre cit și de aspirațiile popoarelor la o adevărată educație democratică și științifică.

Un mare și rapid avînt în domeniul educației și culturii poate avea loc printr-o acțiune populară în fiecare țară și prin înlăturarea cooperării internaționale.

Nu trebuie să mai existe copii în afara școlii.

Bărbați și femei de toate rasele și din toate țările trebuie să poată beneficia de tezaurul cultural al umanității și de îmbunătățirea condițiilor materiale și spirituale de viață.

Fiecare popor trebuie să-și poată dezvolta liber propria sa cultură și să beneficieze de progresele tehnice, științifice și culturale comune întregii omeniri.

Colonialismul, exploatarea și discriminarea trebuie să dispară. Organizațiile de educatori, alături de clasele muncitoare și parte integrantă a mișcării de eliberare, pot să aducă o contribuție eficientă la realizarea aspirațiilor populare.

Educatorul dorește ca în toate țările școala să fie în serviciul întregului popor. El știe din propria lor experiență că întreaga luptă pentru școală este în același timp o luptă pentru popor.

Cu toată împotrivirea unor forțe reacționare, ei doresc ca dezarmarea să devină o realitate și să contribuie în întreaga lume la progresul educației, la fericirea omenirii.

Iată pentru ce am luat inițiativa de a convoca Conferința Mondială a Educatorilor care se va face ecoul ideilor noi, va propune soluții care să corespundă nevoilor actuale din domeniul educației și culturii.

Această Conferință Mondială a Educatorilor, a treia, se va ține pentru prima dată în Africa, la Conakry.

Alegerea aceasta este pentru noi simbolică.

Intr-adevăr, Africa este aceea în care se pun cu cea mai mare acuitate unele din problemele fundamentale ale popoarelor: cucerirea libertății și independenței, înlăturarea mizeriei și a discriminării rasiale, înlăturarea dreptului tuturor oamenilor la educație și cultură.

Conferința Mondială de la Conakry va fi totodată o liberă confruntare a experiențelor naționale, căutarea colectivă a celor mai bune soluții pentru dezvoltarea educației democratice în toate țările, o importantă manifestare de solidaritate internațională. Experiența arătată că unirea activă a muncitorilor manuali și intelectuali constituie o armă eficientă în serviciul progresului uman.

Organizații de educatori din toate țările, pentru dezvoltarea școlii și a educației, pentru găsirea unor soluții noi și îndrăznețe corespunzând spiritului timpurilor de azi, trimiteți-vă reprezentanți la Conferința Mondială de la Conakry!

Pedagogii sovietici educă pe elevi în spiritul dragostei față de tehnica cea mai înaintată. În fotografie un grup de pionieri din Murmansk primind explicații cu privire la nava „Lenin”, primul spargător de gheață atomic din lume.

LEIPZIG: Conferința privind problemele învățămîntului special

La Leipzig s-a desfășurat între 14-23 iunie a.c. Conferința internațională a asociațiilor de nevăzători. Consfătuirea, la care au participat delegații din U.R.S.S., R. D. Germană, R.P. Polonă, R.P. Ungară, R.P. Română, R.P. Bulgaria, R. Cehoslovacă, R.P.F. Iugoslavia, Austria, s-a ocupat, printre altele, și de munca instructiv-educativă și de pregătirea profesională a orbilor și slabvăzătorilor.

Au fost urmărite cu viu interes referatele despre „Determinarea cecității din punct de vedere pedagogic” (prezentat de R.D.G.). „Instruirea și educarea copiilor și tinerilor cu deficiențe de vedere” (R. Cehoslovacă), „Problemele învățămîntului politehnic în școlile de orbi și slabvăzători” (U.R.S.S.), „Aparatura tiflotehnică” (U.R.S.S.), „Materiale ajutătoare (didactice) folosite pentru predarea diferitelor obiecte de învățămînt în școlile de orbi și slabvăzători” (R.D.G.), „Căi noi în organizarea pregătirii profesionale a orbilor” (U.R.S.S.), „Biblioteca sonoră” (R.D.G.) etc.

Au reținut cu deosebire atenția relațiile cu privire la pregătirea pentru viață a nevăzătorilor în U.R.S.S. Învățămîntul de cultură generală desfășurat în școlile speciale pentru nevăzători și învățămîntul profesional sînt organizate în U.R.S.S. pe baza ideii îmbinării învățămîntului teoretic cu munca productivă. În clasele mici se formează la elevi deprinderi de auto-deservire, deprinderi elementare de muncă. În clasele mari elevii desfășoară o activitate productivă, muncind în ateliere la diferite mașini.

După terminarea școlii medii speciale orbii au posibilitatea să se înscrie la facultățile obișnuite și să termine învățămîntul superior alături de văzători. În prezent în facultățile din U.R.S.S. învață 380 asemenea studenți, bursieri ai statului. Ei primesc o bursă majorată cu 50% față de bursa studenților văzători, pentru a-și putea plăti însoțitor (secretar). Mulți nevăzători din U.R.S.S. au obținut titluri științifice.

Marea majoritate a orbilor, după terminarea școlii, intră în producție, fiind angajați de obicei în întreprinderile productive ale Asociației orbilor. Asociația orbilor din U.R.S.S. are în prezent întreprinderi în 15 ramuri de producție, în care sînt executate circa 300 produse, dintre care: mici motoare electrice, transformatoare electrice cu voltaj mic, anumite piese de au-

tomobil, mai mult de o mie tipuri de cutii din carton, obiecte din mase plastice etc. Caracteristică este tendința de a organiza producția în aceste întreprinderi ale Asociației în conformitate cu cel mai înalt nivel al tehnicii moderne și renunțarea completă la metodele meșteșugărești de muncă în producție.

Pentru a putea face față cerințelor producției, absolvenții școlilor de orbi angajați în întreprinderile Asociației urmează învățămîntul profesional, organizat în două etape: o etapă inițială în care angajații își formează deprinderile necesare pentru executarea a 2 sau 3 operații productive de bază, cunosc mașinile respective, studiază tehnologia și regulile de securitate etc. Urmează apoi etapa de desăvîrșire a învățămîntului profesional care are ca rezultat ridicarea calificării.

În U.R.S.S. există și unele școli profesionale speciale, cu un profil deosebit: școala profesională pentru maseuri — cu o durată de 2 ani (dă o pregătire medicală medie), școli muzicale (acordeoniști și altele de instrumentiști), școli profesionale agricole.

Delegația R.D.G. a subliniat în expunerea sa necesitatea ca, în măsura în care lipsa văzului nu împiedică aceasta, să se folosească în școlile speciale material didactic utilizat în școlile de masă, deoarece fiind fabricat în serie, acesta este mult mai ieftin.

Acolo însă unde lipsa totală sau parțială a vederii face imposibilă folosirea materialului didactic obișnuit, trebuie confecționat material didactic specific, bazat mai ales pe posibilitatea de a fi perceput prin simțul tactil și auditiv. Aceasta în special la obiectele care joacă un rol primordial în politehnizarea învățămîntului și în pregătirea elevilor pentru însușirea unei profesii. Printre asemenea materiale au fost arătate celor de față cutia specială de desen în relief cu ajutorul căreia elevii orbi învață să deseneze figurile geometrice, cutia magnetică în care, cu ajutorul unor bețișoare fixate pe cite două mici suporturi metalice, elevii construiesc, pe o plasă subțire de metal magnetizată, diferite figuri geometrice.

În consfătuire s-a relevat faptul că în R. Cehoslovacă rețeaua de instituții speciale este foarte bine dezvoltată. Există școli speciale de orbi și școli speciale de ambliopi. Principiul de bază în organizarea

În aceste zile se desfășoară la Moscova la Kremlin Congresul pedagogilor din R.S.F.S.R.

La ședința de deschidere au luat parte conducătorii ai Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, personalități ale vieții culturale.

Raportul prezentat de Evghenil Afanassenko, ministrul învățămîntului din R.S.F.S.R., a tratat probleme privind „Școala în perioada actuală a construcției comunismului și sarcinile pedagogilor”. Vorbind despre marea dezvoltare a învățămîntului și despre succesele școlii sovietice, acesta a subliniat că în nici o țară capitalistă nu există atîtea școli de cultură generală, atîtea institute de învățămînt superior ca în Uniunea Sovietică. El a arătat că numai în R.S.F.S.R. există peste 125.000 de școli de cultură generală în care învață peste 17 milioane de elevi. În afară de aceasta, în R.S.F.S.R. funcționează 12.000 de unități școlare în care învață în limba maternă aproximativ un milion de copii, fii ai oamenilor muncii aparținînd naționalităților conlocuitoare. Ministrul învățămîntului a subliniat, de asemenea, că în R.S.F.S.R. funcționează 725 de școli-internat în care sînt cuprinși aproximativ 190.000 de elevi. Se prevede ca la sfîrșitul anului 1965 numărul elevilor din școlle-internat să se ridice la 1.340.000.

În prezent au loc dezbaterile pe marginea problemelor ridicate de rapoarte.

Învățămîntului în aceste școli este legarea învățămîntului teoretic de viață, politehnizarea.

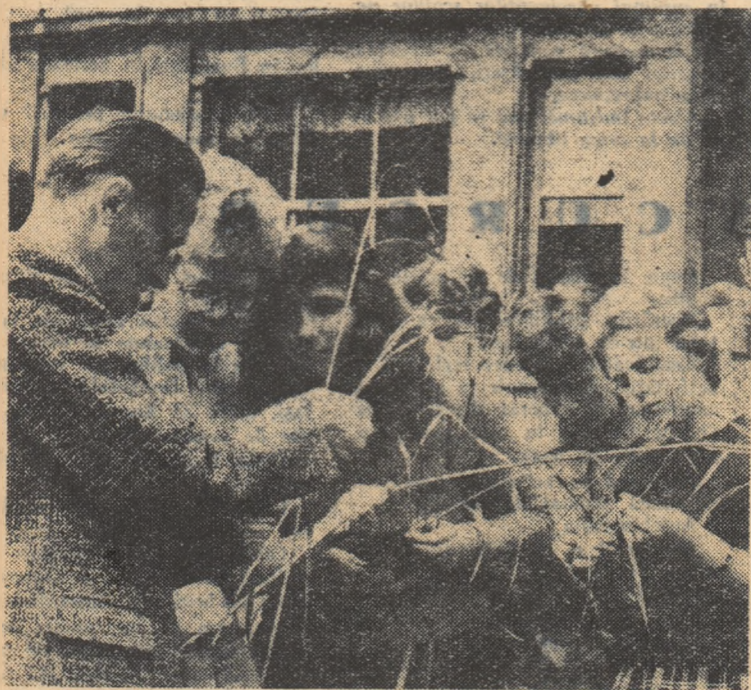
Pe baza discuțiilor diferitelor probleme, participanții la conferință au ajuns la concluzia că este indicată organizarea separată a învățămîntului special pentru nevăzători și slabvăzători. În prezent necesită o atenție deosebită problema slabvăzătorilor, deoarece s-a constatat că numărul nevăzătorilor scade, rămînid mai mare procentul slabvăzătorilor.

A reieșit cu țarie necesitatea cooperării între țările lagărului socialist în domeniul producerii și experimentării aparatului tiflotehnic, în domeniul pregătirii cadrelor de defectologi. Conferința a însărcinat delegația sovietică să studieze formele concrete de organizare în viitor a colaborării dintre asociațiile orbilor din țările lagărului socialist.

Participanții la consfătuire au avut prilejul să viziteze o serie de instituții speciale din R.D.G., ca Institutul pentru nevăzători din Karl Marx-Stadt, care cuprinde o grădiniță pentru nevăzători între 4-5 ani, o școală specială de cultură generală, o școală specială profesională (cu secții de fizio-terapie-masaj, telefonie, stenodactilografie), o școală ajutătoare pentru copii orbi inapoiți mintal, cămin pentru bătrîni nevăzători; de asemenea, a fost vizitată Școala specială de cultură generală și politehnică pentru orbi din orașul Koenigs - Wusterhausen (care are pentru politehnizarea învățămîntului un atelier de ceramică, un atelier de tîmplărie, un laborator pentru experiențe chimice și un laborator electrotehnic). Au impresionat cu deosebire biblioteca și tipografia centrală din orașul Leipzig pentru nevăzători cu două secții de imprumut: studioul de imprimare pe bandă de magnetofon și biblioteca sonoră (unde sînt înregistrate pe benzi de magnetofon mai multe mii de opere literare, care se împrumută nevăzătorilor din întreaga țară și de peste hotare); biblioteca de transcrieri în alfabetul Braille.

Conferința care a avut loc de curînd la Leipzig s-a dovedit deosebit de fructuoasă, scoțind în evidență utilitatea schimbului de experiență între țări.

GHEORGHE RADU
inspector în M.T.C.

Elevete școlilor pedagogice din R. D. Germană își însușesc temeinic cunoștințele agricole.